

בעזרת השם יתברך

ספר

עצתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת בא

זשפ"א

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיזוק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

חיזוק יומי

צו באקומען די חיזוק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

נַעֲתוּ אַמּוּנָה

- א. ווי אזוי גייט מען הפצה מיט קונטרסים?.....
- וויפיל צייט זאל איך אָוועקגעבן פאר די ערשטע ברכה פון שמונה עשרה?.....
- ב. פון וויפיל יאר איז דא צניעות ביי קליינע קינדער איגדערהיים?....
- ד. וואס זענען די מנהגים זיך צו פירן ביי אַ וואך נאכט און ברית?....
- ה. וואס טו איך אז מיין ווייב איז זייער ברוגז אז איך דריי זיך אין ברוסל?.....
- ו. זאל איך שיקן מיינע קינדער צו מיין מאמע אויך סעודות?.....
- ז. ווי אזוי ווערט מען פטור פון פסדר/דיגע שרעק?.....
- ח. ווי אזוי האלט איך זיך שטארק צו היטן אלע הלכות?.....
- ט. זאל איך גיין צו א חתונה, וואס דער שידוך איז געווען אנטראגן פאר מיר?.....
- יח.

איש אמונות

א מען זאל לערנען אין פולל הלכות מקראות..... א

א נישט דרייען מיט א ברסלב'ע פאן ביי א חתונה..... א

לערן אויס דיינע קינדער זיי זאלן נישט קוקן אין קיין

טעלעפאן..... ב

ג קינדער זאלן נישט האבן קיין טעלעפאן..... ג

מען קען לערנען פון א חכר מער וויפיל מען לערנט פונעם רבי'ן... ג

מען זאגט אזויפיל תהלים, פארוואס זעט מען נאכנישט די

ישועה?..... ה

ז מוהרא"ש'ס זאך איז געווען לעובדא ולמעשה - טון צו דער זאך. ז

ח חתונה מאכן קאסט מער נישט קיין געלט!..... ח

ט מיט די עצות פון רבי'ן, וועט זיי זיין גוט אויך פגשמיות..... ט

אז די עלטערן ווילן נישט מיטארבעטן, זאלן זיי זיך אליין אפגעבן

מיט'ן קינד..... ט

משניות ברענגט א שטארקע רייז און א גלוסט צו לערנען די

יא גאנצע תורה..... יא

יב בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט פארשטיין וואס דו לערנסט... יא

יג אויסשווענקען דאס מויל יעדן אינדערפרי..... יב

יד דער יצד הרע וויל צעברעכן ענקער שלום בית מיט א פרומע

יז שלייער..... יג

יח מזל טוב פאר ענקער בן זכר..... יג

ווי אזוי גייט מען הפצה מיט קונטרסים ?

שאלה :

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איר זענט מחיה רבבות אלפי ישראל מיט א נאנטקייט צום אייבערשטן, דער אייבערשטער זאל אייך געבן ווייטער אסאך פח ממשיך צו זיין נאך און נאך אין אלע אייגערע הייליגע פעולות.

שוין עטליכע יאר זייט איך האב זוכה געווען צו טרעפן די נומער פון "קול ברסלב", דאס האט געכאפט מיין הארץ, איך האב געשפירט אז איך האב געטראפן א פלאץ וואו איך וועל באקומען חיזוק אין סיי וועלכן מצב.

שפעטער האב איך אנגעהויבן ליינען די גליונות און די בריוו, דאס געבט מיר ממש לעבן יעדן טאג און עס ברענט אין מיר דאס צו פארשפרייטן אויך ווייטער, צו העלפן נאך אידישע קינדער.

לעצטנס האב איך גענומען א פעקל קונטרסים און איך בין געגאנגען שטילערהייט ביי מיטאג צייט ווען אלע שולן זענען ליידיג און געלייגט איינס אין יעדע שול, אין צענדליגע בתי מדרשים; נאכ'ן פארזיכערן אז קיין איינער איז נישט דארט, ווייל איך בין זייער שעמעוודיג און א פחדן. איך ווייס אז קומען גלייך צו א מענטש און אים געבן אין פנים קען איך נישט, האב איך כאטש דאס געטון.

נאכדעם האט מען מיר אבער געזאגט אז דער ראש ישיבה איז נישט צופרידן אז מען פארשפרייט די קונטרסים בחנם, האט מיר דאס געמאכט גרויס חלישות הדעת. וואס טוט מען ווייטער?

יישר פח

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת בֵּא, ד' שְׁבֻט, שְׁנַת תִּשְׁפֵּא לְפָרֶט קֶטֶן
לְכַבּוּד ... נִרוּ זְאִיר

אִיךָ הָאֵב עֲרֵהֲאֵלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ.

גְּלִיזְנוֹת קַעֲנִסְטוֹ לִיִּיגֵן אִין בְּתִי מְדַרְשִׁים בְּחִנָּם, אָבְעֵר קוֹנְטְרָסִים אוֹן סְפָרִים
זְאֵלְסְטוֹ נִישְׁט לִיִּיגֵן אִין בְּתִי מְדַרְשִׁים; קַעֲנִסְט גִּיין דְּעַרְמִיט בִּי דִי הִיִּזְעֵר פֿון טִיר
צו טִיר אוֹן בְּעֵטֶן צְדָקָה.

אִיךָ ווייס אַז עֵס בְּרַעֲנֵט אִין דִּיר הַפְּצָה, דוּ ווִילְסְט אַרִיִּינְבְּרַעֲנֵגֶען דִי עֲצוֹת,
שְׁכָל אוֹן חִיזוּק פֿון רְבִי'ן אִין דִי וועלֵט, אָבְעֵר דָּאס קַען נִישְׁט גִּיין נָאֵר אִוִיךָ דִי
וועג ווי מוהרֵא"ש הָאֵט אוֹנֵז גְּעֵלְעֶרְנֵט. מוהרֵא"ש הָאֵט גְּעֵזְאָגֵט נִישְׁט גְּעֵבֶן קִיין
סְפָרִים אוֹן קוֹנְטְרָסִים בְּחִנָּם אוֹן זִיכְעֵר נִישְׁט לִיִּיגֵן אִין שוֹלֵן, נָאֵר גְּעֵבֶן מִיֵּד לִיֵּד.

עֵס אִיז דָּא צְוויי וועגֵן ווי אַזוי מְעַן גִּיִּיט הַפְּצָה, אִיין וועג אַז מְעַן זְאָגֵט: "א
שְׁיִינְע מִתְּנָה", וְכוּ' וְכוּ', אוֹן ווען יַעֲנֵעֵר נַעֲמֵט דְּעַם סְפָר בְּעֵט מְעַן צְדָקָה, א
צְווייטע וועג אִיז אַז מְעַן בְּעֵט קוֹדֵם צְדָקָה, אוֹן ווען יַעֲנֵעֵר גְּעֵבֵט צְדָקָה זְאָגֵט
מְעַן: "דָּא הָאֵט אִיר אַ שְׁיִינְע מִתְּנָה".

אִיךָ הָאֵף דוּ וועסֵט פֿאַלְגֵן.

דְּעֵר אִיבְּעֶרְשְׁטֵעֵר זְאֵל הַעֲלֵפֶן זְאֵלְסְט הָאָבֶן הַצְּלָחָה אִין אַלְע עֲנִינִים.

...

וויפיל צייט זאל איך אָוועקגעבן פֿאַר דִי עֲרִשְׁטֵע בְּרָכָה פֿון

שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבּוּד דְּעֵר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צוּם עֲרִשְׁט ווִיל אִיךָ זִיךְ בֵּאדאַנקען פֿאַר דִי גְּעוואלדיגע שיעורים וואס איר געבט יעדן
טאג, מיט אַזאַ הַתְּחִזְקוֹת וואס אִיךָ הָאָב קיינמאל נִישְׁט גְּעֵהֵאֵט אִין לְעֵבֶן.

אִיךָ הָאָב גְּעוואלֵט פֿרעגֵן דְּעַם רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, אַזוי ווי דִי הֶלְכָה אִיז דָּאךְ אַז בִּי
דִי עֲרִשְׁטֵע בְּרָכָה פֿון שְׁמוֹנֵה עֶשְׂרֵה מוז מְעַן אִינזִין הָאָבֶן, דְּעֵרפֿאַר הָאָב אִיךָ אַסאַךְ גְּעֵרְווען
בִּי דִי פֿונֹת, אִיךָ קען אַמאַל בִּלִּיבֵן שְׁטעקן בִּי דִי עֲרִשְׁטֵע בְּרָכָה בִּי צען מִינוֹט נאַכְדְּעם וואס

מען האט שוין געענדיגט דאווענען. וואס דארף איך טון? זאל איך ווארטן ביז איך האב די ריכטיגע פונות? אדער קען איך גיין ווייטער אן דעם?

יִישׁר פֿחַ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קכ) ווען מען דאווענט זאל מען אינזין האבן בלויז די טייטש, נישט זוכן אריין צו לייגן אלע פונות; אזוי ווי דער הייליגער בעל שם טוב האט געזאגט: "נאך אלע מיינע פונות און השגות וואס איך האב זוכה געווען צו וויסן און צו דערגרייכן - דאווען איך ווי א נאר, אזוי ווי א קינד אן קיין שום חכמות, איך דאווען מיט די פירוש המילות, מיט עברי טייטש".

אז מען געוואוינט זיך איין, מען האט אינזין די טייטש - שפירט מען ביים דאווענען א שטארקע געפיל; מען הייבט אן שפירן ווי מען רעדט יעצט צום אייבערשטן. דאס ברענגט א שטארקע ברען, מען הייבט אן דאווענען מיט א געשמאק.

דערפאר אז דו מוטשעסט זיך, דו קענסט נישט אינזין האבן דאס דאווענען - זאלסטו אפלאזן אלע זייטיגע זאכן, זאלסט דאווענען פשוט אזוי ווי א קינד דאווענט. דו טראכט נאר פון די פירוש המילות - וועט דיר דאס זיין זייער גרינג, ווען דו זאגסט "ברוך אתה ה'", טראכט די טייטש: געלויבט ביסטו אייבערשטער, "אלקיני ואלקי אבותינו", אונזער באשעפער און דער באשעפער פון אונזערע עלטערן, "אלקי אברהם", דער באשעפער פון אברהם אבינו, און אזוי ווייטער.

דאווען פשוט עברי מיט טייטש, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט פאר איינעם וואס איז געקומען פרעגן ווי אזוי ער זאל אינזין האבן ווען ער זאגט ארויס דעם אייבערשטן'ס נאמען, האט אים דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תיד): "וימה חסר לך כפשוטו", וואס איז שלעכט אינזין צו האבן 'גאט'? אז מען זאגט ארויס דעם אייבערשטן'ס נאמען, פון דעם אליינס דארף שוין ציטערן דער גאנצער מענטש. אויב דו וועסט דאווענען אויף דעם וועג, בתמימות ובפשיטות; דו וועסט

נִישֵׁט זוכן כְּנֻת מִיט שְׁמוֹת וְכוּ' וְכוּ', דו וועסט טראכטן פון די פִּירוּשׁ הַמִּילוֹת -
וועסטו דאווענען מִיט א זִיסקֵייט, מִיט גַעשְׁמאַק; דו וועסט נִישֵׁט האָבן די
פֶּראַבְלֵעם פון שְׁטֵיין בֵּי די ווערטער וְכוּ', עס וועט זיך דאווענען גַעשְׁמאַק.
דער אַייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האָבן הַצְלָחָה אין אַלע עֲנִינִים.

...

פון וויפיל יאר איז דא צניעות ביי קליינע קינדער אינדערהיים?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

א גרויסן ייִשר פֿת פֿאר'ן מיר האלטן אין איין אויפפרישן פונדאסניי.

איך וויל פֿרעגן אויב דער ראש ישיבה קען מיר זאגן ווי אזוי קינדער זאלן זיך אויפפירן
מיט צניעות אינדערהיים? מיין זון איז יעצט געווארן פיר יאר, און מיין טאכטער איז איין און א
האלב יאר אלט, ביז ווען מעגן זיך די קינדער באדן צוזאמען, אדער שלאפן אין איין צימער,
און אזוי ווייטער?

ייִשר פֿת

תשובה:

בְּעֻזְתָּה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פֿרִשְׁת בֵּא, ד' שְׁבֵט, שְׁנַת תִּשְׁפֵּא לְפָרֶט קָטָן

לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

איך האב ערהאלטן דיין פֿריוו.

קליינע קינדער ביז דריי יאר קען מען באדן אינאיינעם.

דיין זון איז שוין פיר יאר, קען ער זיך שוין נישט באדן מיט דיין טאכטער.
בנוגע שלאפן אין איין צימער; יעצט קענען זיי נאך שלאפן אין איין צימער,
אָבער ווען זיי וועלן נאך מער עלטער ווערן דעמאלט דארף מען אַכטונג געבן
אויף דעם.

דער אַייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האָבן הַצְלָחָה אין אַלע עֲנִינִים.

...

וואס זענען די מנהגים זיך צו פירן ביי א וואך נאכט און ברית?

שאלה:

לְכַבֵּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָא,

ייִשר כּח פּאַר'ן מיר געבן לעבן, ספּעציעל פּאַר'ן סדר דרך הלימוד וואס א דאנק דעם האב איד א שייכות מיט די תורה. ייִשר כּח פּאַר די בריוו אין "עצתו אמונה", וואס איד ליינעס יעדן שבת, עס טוישט מיר ברוחניות און בגשמיות.

איד האב געוואלט פּרעגן, איז דא עפּעס ספּעציעל וואס מען דאַרף וויסן פּאַר א וואך נאכט און ברית? ווי למשל איד האב געהערט אז מען איז אויף א גאַנצע נאכט, ביי מיינע פּרײַענדיגע קינדער בין איד גישט אויף געווען, איד שפיר זיך זייער שלעכט אז איד ווייס גישט וואס מען מוז טון און וואס עס איז א מנהג, איד וויל טון וואס איז ריכטיג.

ייִשר כּח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פְּרֻשַׁת בַּא, ד' שְׁבַט, שְׁנַת תְּשׁוּפָא לְפָרֵט קָטָן

לְכַבֵּד ... גֵּרוֹ יְאִיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבָרְכָה זְאָגָן (שבת קל): "כָּל מִצְוָה שֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם בְּשִׂמְחָה", יעדע מצוה וואס די אידן האבן באקומען פונעם אייבערשטן און זיי זענען געווען פרייליך, "כּגוֹן מִלָּה", צום ביישפּיל די מצוה פון מילה, "עֲדִין עוֹשִׁין אוֹתָהּ בְּשִׂמְחָה", יעדעס מאל מען איז מקיים די מצוה - טוט מען עס מיט א שמחה; מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, אפילו מענטשן וואס זענען זייער ווייט פון גיין אין די וועגן פון די תורה - זענען זייער נזהר אין די מצוה פון ברית מילה, אפילו די אידן וואס זענען געפאלן אין היטן שבת, אין לייגן תפילין און אין עסן פּשׂוּרִים - זענען אבער זייער מקפיד אויף די מצוה פון מילה. ווען עס קומט צו די מצוה פון מילה זעט מען ווי שטארק אידישע קינדער זענען איינס מיטן אייבערשטן, מען טוט די מצוה מיט א שטארקע שמחה.

אז מען איז זוכה צו מקיים זיין די מצוה פון מילה דאַרף מען זיך זייער פרייען; דאס איז דער עיקר וואס מען דאַרף: זיין פרייליך, דאנקען דעם אייבערשטן אז מען קען טון די גרויסע מצוה.

די גאַנצע וועלט שטייט אויף די מצוה פון ברית מילה, די הייליגע חכמים

זַאגֵן (גְּדוּרִים לֹא): "גְּדוּלָה מִלָּה", דִּי מַצְנָה פּוֹן מִלָּה אִיז אַזוֹי גְּרוּיס, "שֶׁהִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד כָּל הַמַּצּוֹת שֶׁבַתּוֹרָה", עֵס אִיז מְעַר פּוֹן אֲלֵע מַצּוֹת אִין דִּי תוֹרָה; נֶאָף זַאגֵן זַיי (שם): "גְּדוּלָה מִלָּה", דִּי מַצְנָה פּוֹן מִלָּה אִיז אַזוֹי גְּרוּיס, "שֶׁאֲלֵמְלָא הִיא", וְעַן נִישְׁט דִּי מַצְנָה פּוֹן מִלָּה, "לֹא בְּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עוֹלָמוֹ", וְוַאֲלֵט דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֵעַר נִישְׁט בַּאשְׁאפֵן דִּי וְעֵלֵט.

עֵס אִיז דָּא וְוַאס פִּירֵן זִיךְ אױף צו זַייִן אַ גַּאנְצֵעַ נַאכְט, מְעַן לְעַרְנֵט דִּי מַאֲמָרִים פּוֹן זױַהַר (פְּרֻשַׁת לֶךְ לֶךְ, דִּף צֵא): וְוַאס רַעַדְט זִיךְ פּוֹן דָּאס גְּרוּיסִיקֵייט פּוֹן דִּי מַצְנָה פּוֹן בְּרִית מִלָּה; וְוִידֵעְרַאום זַעֲנֵעַן דָּא וְוַאס גַּיִעֵן יֵא שְׁלֵאפֵן אַז זַיי זַאָלֵן זַייִן אױסִגְעֵרוּט צום בְּרִית.

אִיךְ הָאב גְּעִפְרֵעַגְט מוֹהֲרָא"ש בַּי אַיִנֵעַ פּוֹן מֵינֵעַ קִינְדֵעֵרס וְוַאךְ נַאכְט אױב אִיךְ זַאל בְּלִיבֵן אױף, מוֹהֲרָא"ש הָאט מִיר גְּעִזְאָגְט אִיךְ זַאל זִיךְ לֵייגֵן שְׁלֵאפֵן צו זַייִן גוּט אױסִגְעֵרוּט כְּדִי צו קַעֲנֵעַן מַקְיִים זַייִן דִּי מַצְנָה מִיט יִשׁוּב הַדְּעַת. וְוִייל דִּי מַצְנָה פּוֹן מִלָּה אִיז זַיַעַר גְּרוּיס, חַכְמֵינוּ זְכָרוֹנֵם לְבַרְכָּה זַאָגֵן (פִּנְחֻימָא לֶךְ לֶךְ, כ): "חֲבִיבָה הַמִּלָּה", דִּי מַצְנָה פּוֹן בְּרִית מִלָּה אִיז זַיַעַר בַּאֲלִיבֵט בַּיִים אַיִבְעַרְשְׁטֵן, "שֶׁנִּשְׁבַּע הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם", דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֵעַר הָאט גְּעִשׂוּוֹאױרֵן פֶּאָר אַבְרָהָם אַבִּינוּ, "שֶׁכָּל מִי שֶׁהוּא מְהוּל", אַז יַעֲדֵעַר אַיִנְעַר וְוַאס אִיז גַּע'מִל'עַט, "אַיִנו יוֹרֵד לְגִיהֵנִם" - וְעַט נִישְׁט אַרַיִנְגֵייִן אִין גִּיהֵנוֹם, נֶאָר אִין גֵּן עֵדֵן; דְּעַרְפֶּאָר, יַעֲדֵעַר אַיִנְעַר וְוַאס גְּעִפּוֹנֵט זִיךְ בַּיִים בְּרִית אִיז אִים דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֵעַר מוֹחֵל אֲלֵע זַיִנֵעַ עֲבִירוֹת. דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֵעַר פֶּרִיִדְט זִיךְ זַיַעַר מִיט דַעם מְעַנְטֵשׁ וְוַאס אִיז מַקְיִים דִּי מַצְנָה פּוֹן מִלָּה.

דְּעַר אַיִבְעַרְשְׁטֵעַר זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֶסט הָאבֵן הַצְּלָחָה אִין אֲלֵע עֲנִינִים.

...

וְוַאס טו אִיךְ אַז מֵיִן וְוִיב אִיז זַיַעַר בְּרוּגְז אַז אִיךְ דְּרִי זִיךְ אִין

בְּרִסְלָב?

שְׁאָלָה:

לְכּוּד דְּעַר רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום עֲרֵשֵׁט מוּז אִיךְ אָפּגֵעֵבֵן אַ רִיזִיגֵן דַּאנְק פֶּאָר'ן רֵאשׁ יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א אױף דִּי גְרוּיסֵעַ

מִתְנָה וְוַאס דְּעַר רֵאשׁ יִשִּׁיבָה הָאט מִיר גְּעִעֵבֵן - "לְעֵבֵן!" אִיךְ הָאב פֶּשׁוּט אַנְגֵעֹהױבֵן לְעֵבֵן פּוֹן

ווען איד האב אנגעהויבן הערן די שיעורים און לייען די בריוו, מיין שלום בית האט זיך אינגאנצן איבערגעדרייט צום גוטן, איד האב פשוט באקומען א נייע וועג ווי אזוי צו פירן די שטוב, ווי אזוי צו מכבד זיין די ווייב און אזוי ווייטער.

איד האב איד אנגעהויבן לערנען פלייסיג די הייליגע תורה, ווען איד האב איבריג צייט לערן איד נאך און נאך, איד לערן יעדן טאג בבלי ירושלמי תוספתא, דעם רבינ'ס ספרים, שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י, משנה ברורה און משניות ויפיל איד קום אן, איד האב ברוד השם געענדיגט צום ערשטן מאל אין לעבן גאנצן ששה סדרי משנה.

עצט צו מיין שאלה, מיין ווייב איז זייער ברוד און איד דריי זיד אין היכל הקודש. זי האלט ממש נישט אויס דער נאמען "ברסלב", איד ווייס נישט אויב עס קומט פון חבר'טעס, פון משפחה, אדער סתם א שרעק פון דעם, אבער למעשה ווייס איד ממש נישט וואס צו טון, זאל איד באהאלטן די גאנצע זאך אז איד דריי זיד אין היכל הקודש, אדער זאל איד זיין אפן און זאגן אז איד שפיר דארט א חיות, דאס געבט מיר לעבן? וואס זאל איד אבער טון אז איד וויל זייער שטארק איר נישט מצער זיין.

דערווייל האב איד אויפגעהערט צו גיין דאווענען אין היכל הקודש, ביז דער ענין ווערט מסודר אדער דער ראש ישיבה שליט"א זאגט מיר וואס צו טון, עס טוט מיר אבער זייער וויי, ווייל איד באקום ממש חיות דארט, און אויך האב איד נישט קיין צווייטע וועג צו באקומען די גליונות און עצתו אמונה.

נאך א נקודה, זייט איד האב אנגעהויבן לעבן מיט די שיעורים, איז די קריגערייען ביי אונז אינדערהיים אראפ צו ערא, נישטא מער קיין ויכוחים, קיין בלאזערייען, אלעס איז גוט און אלעס איז פרייליך. אויסער ווען עס קומט צו דעם ענין, ווען מיין ווייב הויבט מיר אן צו טשעפען אין דעם ענין פון ברסלב, נעמט דאס מיר ממש ארויס פון די פלים, איד פארליר מיין אטעם, איד ווער ווי געפרוירן, ווי א רעדל וואס האט פארלוירן די לופט, און עס קען מיר נעמען עטליכע טעג צוריק צו קומען צו מיין געווענליכע שטייגער. וואס איז די וועג ארויסצוגיין שנעל פון אזא מצב?

יישר חנ

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איד האב ערהאלטן דיין בריוו.

נִישְׁט א קיין סיבָה וואס עס זאל שְׁטערן די פֿרוי אז איר מאן איז בְּרִסְלֵב; בְּרִסְלֵב נֶעֱמֵט גאַרנישט אַוועק פון די ווייב'ס לעבן, בְּרִסְלֵב גֶעבֵט נָאר צו, עס מאכט נָאר בֶּעסער די שְׁלוֹם בֵּית. איין זאך וואס קען שְׁטערן די ווייב אז איר מאן איז בְּרִסְלֵב, דָּאס איז: 'מה יאמרו הבריות? וואס וועלן מענטשן זאגן?' מן הסתם שְׁטערט דיין ווייב וואס אַנדערע וועלן זאגן, וואס אירע חבֿר'טעס וועלן טראכטן. דערפֿער בֶּעט איר דיר זייער, זאלסט נישט ווערן צעבראכן אז דיין ווייב וויל נישט בְּרִסְלֵב; זי וויינט, זי פארפירט און זי דערבייטערט דיר וכו' וכו', אויב דו וועסט האבן סבלנות און דו וועסט זיך פירן ערליך, דו וועסט ווייטער לערנען און דאווענען, דו וועסט איר ווייטער מַכְבֵּד זיין און אירע עלטערן - וועט נישט נעמען לאנג און זי וועט אַנְעֶרְקענען אז חבֿר'טעס איז נישט דער לעבן, זי וועט מודה זיין אז זי איז נישט גערעכט געווען, זי וועט דיר מחזק זיין און וועט דיר זיין אן עזר. איר בֶּעט דיר זייער זאלסט זיך שְׁטאַרְקֵן; דָּאס גייט אריבער אויף יעדן בְּרִסְלֵב'ער חסיד. מען ליידיט בזיונות, מען איז פארשעמט און מען מאכט חזק, אפילו די אייגענע ווייב לאכט און שפּעט. אז מען שְׁטאַרְקֵט זיך און מען דינט ווייטער דעם אייבערשטן, מען קוקט נישט אויף די אלע זאכן - איז מען זוכה צו גרויסע זאכן.

ווי מער מען ווערט געשטערט אין אנהייב, אלץ מער קדושה וטהרה איז מען זוכה צו באקומען. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קפה): "כל מי שיש לו יגיעות וטרחות יותר בתחלת ההתקרבות להשם יתברך", דער וואס האט מער שוועריקייטן ווען ער ווערט מקורב צום צדיק, "כגון מאביו", זיין טאטע קריגט אויף אים, "ואשתו", אדער זיין אייגענע ווייב שפּעט פון אים, "וחתנו", די שווער שְׁטערט אים, "או משאר בני אדם שמונעים ומעכבים אותו מאד", אדער שוועריקייטן פון אַנדערע מענטשן וואס שְׁטערן אים און לאזן אים נישט דינען דעם אייבערשטן, "ומניעות מחמת ממוץ", אדער דער וואס האט שוועריקייטן ווייל ער האט נישט קיין געלט, "וישארי מניעות ועכובים וכלבולים שמשפתחים לפניו ומונעים אותו מאד", אדער אַנדערע שוועריקייטן וואס קומט אונטער שטענדיג, "והוא צריך להתניע ולטרח מאד לשברם", ער מוששעט זיך זייער צו קענען ווייטער דינען דעם אייבערשטן, זיין ביים צדיק; עס איז אים זייער שווער ביז ער צעברעכט די אלע מניעות, "כל אלו היגיעות וטרחות שיש לו בתחלת ההתקרבות הם טובה גדולה להאדם", דָּאס אלעס איז אַ גרויסע טובה פארן

מְעַנְטֵשׁ, "כִּי עַל יְדֵי זֶה זֹכָה אַחַר כֶּף לְקַבֵּל הַרְבֵּה קְדוּשָׁה וְטְהָרָה", וְיִיֵּל דּוֹרֵךְ דִּי שְׁוֹעֲרִיקֵיטֵן אִיז מְעַן זֹכָה צוּ מְקַבֵּל זַיִן קְדוּשָׁה וְטְהָרָה, "כִּי עַל יְדֵי הַיְגִיעוֹת שְׁבִתְחִלָּה נַעֲשֶׂה הַפְּלִי", וְיִיֵּל פּוֹן דִּי שְׁוֹעֲרִיקֵיטֵן וְוַעֲרָן כְּלָיִם צוּ קַעֲנֵן מְקַבֵּל זַיִן פּוֹן צְדִיק אֲסַאף קְדוּשָׁה אֹן אֲסַאף טְהָרָה, "וְכָל מָה שֵׁיֵשׁ לוֹ יוֹתֵר יְגִיעוֹת וְטְרַחוֹת וְכוּ' - יֵשׁ לוֹ כְּלֵי גְדוֹל בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל אַחַר כֶּף בְּתוֹכוֹ שְׁפַע קְדוּשָׁה וְטְהָרָה לְהַתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ", וְיִי מְעַר מְנִיעוֹת, וְיִי מְעַר מַחְלָקַת אֹן וְיִי מְעַר שְׁוֹעֲרִיקֵיטֵן עֵס אִיז גְּעוּוֹעַן אֹן מְעַן הָאֵט זִיף דְּעַרְהָלֵטֵן - הָאֵט מְעַן גְּעַמְאָכְט גְּרַעֲסֵרַע כְּלָיִם צוּ קַעֲנֵן מְקַבֵּל זַיִן הַיִּלְיִגְקֵיט אֹן רֵיִנְקֵיט.

שְׁטַאָרְק זִיף אֹן וְוַעֲר נִישְׁט צַעֲפֵאָלֵן, עֵס וְוַעֲט נִישְׁט נַעֲמַעַן לֵאנְג וְוַאס דַּיִן וְוִיב וְוַעֲט זַעַן וְוִי שְׁיִין דּוּ פִירְסֵט זִיף, וְוַעֲט זִי זִיף מֵאָכֵן אַ פִּשְׁוֹטֵעַ חֲשַׁבּוֹן: 'וְוַעֲט זָאל אִיף אַוּיִפֵּגַעֲבֵן, מֵיִין טֵיִיעֵרַעַר מֵאָן וְוַאס אִיז אַזוֹי וְוַאִיל, אַזוֹי עֲרִלִיף? אַדְּעַר זָאל אִיף אַוּוַעֲקֵלִיגֵן חֲבַר־טֵעַס וְכוּ'? זִי וְוַעֲט זִיכְעַר אַפִּמֵאָכֵן 'וְוַאס הָאָב אִיף מִיט מְעַנְטֵשׁ?' אֹן זִי וְוַעֲט דִיר אַוּיִפֵּהֲעֵרֵן דְּעַרְקוּשְׁטֵעַן.

אִיף הָאָב אַ בְּרִיוּ פֵאר דִיר וְוַאס מוֹהֲרָא"ש הָאֵט גַעֲשְׂרִיבֵן פֵאר אַ אִינְגַעֲרֵמֵאן וְוַאס אִיז אַרִיבְעַר עֲנָלִיכְס צוּ וְוַאס דּוּ גֵיִסֵט אַרִיבְעַר, זַיִן וְוִיב הָאֵט אִים זַיִיעֵר גַעֲטִשְׁעִפֵעַט יַעֲדַעַס יֵאָר וְוַעֲט עֵר פִּלְעַגֵט פֵארֵן קֵיִן אֹמֵאָן. מוֹהֲרָא"ש שְׁרִיבֵט אִים עֵר זָאל חַס וְשְׁלוֹם נִישְׁט קֵרִיגֵן, עֵר זָאל אִיר מְכַבֵּד זַיִן, דֵאָן וְוַעֲט זִיף אַלְעַס אִיבְעַרְדֵּרִיעֵן.

דְּעַר אִיבְעַרְשְׁטַעַר זָאל הַעֲלֵפֵן זָאלֵסֵט הָאָבֵן הַצִּלְחָה אִין אַלְעַ עַנְיָנִים.

...

בְּעִזַּת הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְר נַח כ"ז תְּשַׁרִי ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אַל ... נְרוּ יֵאִיר

אִיף הָאָב דְּעַרְהָלֵטֵן דַּיִן לֵאנְגַע בְּרִיוּ, אֹן מַחֲמַת מֵיִן גְּרוֹיִסַע טִירְדוֹת קַעַן אִיף דִיר נִישְׁט עֲנִטְפֵעֵרֵן בְּאַרִיכוֹת.

עֵס אִיז בַּאוּוַאֹסֵט אַז בֵּיִם הַיִּלְיִגֵן רַבִּיִן אִיז גְּעוּוֹעַן אַ יְסוּד מוֹסַד שְׁלוֹם בַּיִת, אֹן עֵר הָאֵט גַעֲזָאָגֵט (שִׁיחוֹת תְּר"ן סִימֵן רס"ג) אַז דְּעַר סַמ"ף מ"ם טוֹט אַלְעַ פִּעוּלַת שְׁבַעֲוֹלָם צוּ צַעֲבַרְעֵכֵן דָּאס שְׁלוֹם בַּיִת בֵּי אַ יוֹנְגַע פֵארְפֵאלְק. אִיבְעַרְדַּעַס דַּאָרְף מְעַן זַעַן זַיִיעֵר אַכְטוֹנְג צוּ גַעֲבֵן אֹיף שְׁלוֹם בַּיִת. דְּעַר הַיִּלְיִגְעַר רַבִּי הָאֵט גַעֲהָלֵטֵן אַז וְוַעֲט עֵס הָאֵט נִישְׁט קֵיִן שְׁלוֹם בַּיִת דְּעַר אִיז פּוֹל מִיט הַרְהוּרִים רַעִים, וְכוּ', דָּאס

הַיִּיסֵט מִיט שְׁלַעֲכָטַע גַּעֲדָאֲנַקְען. און אַיִינְמָאל אִיז עַר אַרײַנגַעקומַען פֿרײַטאַג צו נאַכְטֵס צום טיש, און עֵס האַט זײַך פֿאַרקלײַבן אַ גְרוֹיסַע עוֹלָם, און צווישן זײַ אִיז גַעווען אַיִינער וואַס האַט שוין לאַנגַע חֲדָשִׁים נִישַׁט גַעהאַט שְׁלוֹם בֵּית מִיט זײַן ווייב, און קײַנער האַט נִישַׁט גַעוואוּסט דַערפֿון, און ווי דַער הײַליגער רַבִּי האַט זײַך אַראַפֿאַנגַעזעצט אויף זײַן שְׁטוּל אויבן אָן, און עַר אִיז גַעזעצן מִיט אַ גְרוֹיס דְּבִיקוּת, פֿלוּצְלִינג רופֿט עַר זײַך אָן מִיט אַ קוֹל, ״ווער האַט דָּאס אַ חוּצְפָּה צו זײַן בײַ מײַן טיש מִיט שְׁלַעֲכָטַע גַעֲדָאֲנַקְען? אײַך מײַן נִישַׁט טִיראַוויצער אָדער טְשַׁערינער וכו' וכו'״, און עַר האַט אויסגערעכְנֵט אַלע שְׁטעט וואַס פֿון דַארטן האָבן זײַך פֿאַרקלײַבן אויף שְׁבַת מַעֲנֻטְשֵׁן, נָאר פֿון דַעם שְׁטאַט פֿון דַער וואַס האַט נִישַׁט גַעהאַט שְׁלוֹם בֵּית הָאֵט עַר נִישַׁט דַערמאַנט, און דַער הײַליגער רַבִּי האַט זײַך אויפֿגעהויבן און אויפֿבראַנגעלאָזט דַעם טיש און אִיז אַרײַן צוריק אין זײַן חֲדָר הַמִּיּוּחַד, און עַר האַט נִישַׁט גַעוואַלט פֿירן קײַן טיש, ווי דַער איד האַט דָּאס דַערהערט אִיז אַרײַן אין זײַן האַרץ אַ גְרוֹיסַע חֲרָטָה, ווייל עַר האַט פֿאַרשטאַנען אַז דַער הײַליגער רַבִּי מײַנט אים, און עַר האַט זײַך אויפֿגעהויבן פֿון זײַן פֿלאַץ, און אִיז גַעגאַנען צו די טיר פֿון דַעם חֲדָר הַמִּיּוּחַד פֿון דַעם הײַליגן רַבִּי'ן, און עַר האַט זײַער גַעוויינט און גַעשריגן, ״רַבִּי, אײַך זאַג אײַך צו אַז אײַך וועל מאַכן שְׁלוֹם מִיט מײַן ווייב!״, און עַר האַט בִּיטער גַעוויינט, און דַער הײַליגער רַבִּי האַט אים נִישַׁט גַעענטפֿערט, און נִישַׁט אויפֿגעמאַכט די טיר, און האַט נִישַׁט גַעוואַלט אַרויסקומען, און עַר האַט זײַער בִּיטער גַעוויינט ביז דָּאס האַט זײַער מַעוֹרַר גַעווען אַלע מַעֲנֻטְשֵׁן וואַס זענען דַארטן גַעווען, ביז דַעם הײַליגן רַבִּינִים תּלְמִיד רַבִּי שְׁמַעוֹן ז״ל אִיז צוגעגאַנגען און האַט אויפֿגעמאַכט דַעם טיר פֿון דַעם חֲדָר הַמִּיּוּחַד, - ווייל עַר אִיז גַעווען זײַער נאַנט בײַם הײַליגן רַבִּי'ן - און עַר האַט זײַער גַעבעטן דַעם הײַליגן רַבִּי'ן עַר זאַל אַרײַנקומען צום טיש, ווייל דַער איד וויינט זײַער און עַר זאַגט צו אַז עַר וועט שוין שְׁלוֹם מאַכן מִיט זײַן ווייב, דַעמאַלטֵס אִיז דַער הײַליגער רַבִּי אַרויסגַעקומען און האַט אָנגעהויבן צו זינגען שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם וכו' און האַט גַעמאַכט קידוש, וכו', און דַער גאַנצער עוֹלָם וואַס זענען דַארטן גַעווען האָבן גַעהאַט אַ גְרוֹיסֵן הִירָהוּר תְּשׁוּבָה, וואַס הַיִּיסֵט נִישַׁט האָבן שְׁלוֹם בֵּית.

אײַבער דַעם פֿעט אײַך דיר זײַער, זאַלסט שְׁלוֹם מאַכן מִיט דײַן ווייב, זאַלסט נִישַׁט קוקן אויף קײַנעם, וואַרום דַער סַמ"ך מ"ם וויל דײַך אומגליקליך מאַכן, און די רְשָׁעִים וואַס זײ רעדן אײַן די פֿרויען אַז בִּרְסֻלָּבֵּ'ער חֲסִידִים האָבן נִישַׁט קײַן

שְׁלוֹם בַּיִת, זַעֲנֵנָּה פְּשׁוּטָע רְשָׁעִים און רַעְדֵן לְשׁוֹן הָרַע, ווייל אַן אַמְת'ער בְּרִסְלָב'ער חֲסִיד וואס פֿאַלְגֵט דַעם רַבִּי'ן, איז זייער מְכַבֵּד דָאס ווייב, ווי די חז"ל זאָגן (בְּמִנְחָה סב.) הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגֹפוֹ וְהַמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מְגֹפוֹ עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר "וַיִּדְעָתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; א בְּרִסְלָב'ער חֲסִיד וואס פֿאַלְגֵט דַעם רַבִּי'ן איז זייער מְכַבֵּד דָאס ווייב, און הַעֲלֵפֵט אִיר אַרְוִים מִיט אֲלֵעִם.

עס איז פֿאַרהאַנען שְׁלֵעֲכָטֶע פֿרויען וואס זענען מְקַנָּא די חֲבָרֻט'עס וואס זיי האָבן מַעֲנֵער בְּרִסְלָב'ער חֲסִידִים און זיין לַעֲבֹן צַעזאַמֶען מִיט גְרוֹיס לִיבִשְׁאֵפֵט און הַעֲלֵפֵן אַרְוִים אַיינער דַעם אַנְדֶּערן וְכוּ', און זיי האָבן עֵס נִישְׁט, אַיבֶּער־דַעם רַעְדֵן זיי אָן די פֿרויען אַקעגן בְּרִסְלָב'ער חֲסִידִים, און דָאס איז אַ פֿאַקט וואס מַעַן קען זַען, א יונגערמאַן וואס היט אָפּ זיין שְׁלוֹם בַּיִת איז אַן אַמְת'ער בְּרִסְלָב'ער חֲסִיד.

וואס איז געשען? אַיינמאַל אַ יאַר פֿאַרט ער אַנוועק אויף ראש השנה אין אומאַן! וועגן דַעם דאַרף מַעַן מאַכן אַזאַ אַיבֶּער־קַעֲרַעֲנִישׁ? עס איז דא חֲסִידִים וואס זיי פֿאַרן עֲטָלִיכֶע מַאל אין יאַר צו זייערע רַבִּי'ס און לַאָזן אַיבֶּער זייערע פֿרויען, און עס קערט זיך נִישְׁט אַיבֶּער די וועלט. נאַר אַז אַ בְּרִסְלָב'ער חֲסִיד פֿאַרט אַיינמאַל אין יאַר אין אומאַן אויף ראש השנה, אים קומט בְּזִיווֹנוֹת און שְׁפִיכוֹת דָמִים מַחְלוֹקֶת קְרִיגֶעֲרִיעֵן וְכוּ' וְכוּ'? בְּשַׁעֲת דַּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי הָאֵט בְּפִירוֹשׁ גַּעֲבַעְטֵן אַז יַעֲדֶער אַיינער וואס עס גלייבט אין אים און לַעֲרַנט זיין תּוֹרוֹת, זאַל קומען צו אים אויף ראש השנה, און ער וועט אים אַ טוֹבָה טון. איז דַען גַעווען אַמאַל אַ צִדִּיק וואס הָאֵט בְּפִירוֹשׁ גַּעֲבַעְטֵן זייענע תְּלִמִּידִים און חֲסִידִים אַז זיי זאַלן קומען צו אים אויף ראש השנה? און דא הָאֵט דַּעַר הַיִּלְיָגֶער רַבִּי בְּפִירוֹשׁ גַּעֲבַעְטֵן בִּי די תְּלִמִּידִים אַז זיי זאַלן קומען צו אים אויף ראש השנה וועט ער זיי אַ טוֹבָה טון אויף אַ גאַנץ יאַר.

געוואלד און געשריגן! די חז"ל זאָגן (בְּרִיָּה ט"ז.) ראש השנה שרייבט מַעַן אָפּ פֿאַרן מַעֲנִטֵשׁ זיין בּוֹדֵזְשַׁעֲט אויף אַ גאַנץ יאַר, וויפיל פֿרַנְסֶה ער וועט האָבן. ווידער זאָגן די חז"ל (ראש השנה ט"ז:) ראש השנה איז מַעַן דֵן דַעם מַעֲנִטֵשׁ אויף אַ גאַנץ יאַר וואס מִיט אים וועט פֿאַסִירן וְכוּ' וְכוּ', און לִיַּדֶּער זַעֲעַן מִיר וואספֿאַראַ אומגליקן פֿאַסִירט יַעֲדֵן טאַג לֹא עֲלִינוּ, וויפיל יונגע מַעֲנִטֵשֵׁן ווערן פֿאַרכאַפֵּט אַפֿגַּעהִטן זאַל מַעַן ווערן, וויפיל קִינְדֶּער גייען אַנוועק פֿון דַּעַר וועלט? וויפיל עַקְסִידֶעֲנֵטן פֿאַסִירן? וויפיל פֿייערן ווערן אויסגעבֿראַכן און פֿאַרברענען אַלעס? וויפיל מַעֲנִטֵשֵׁן ווערן אָן דָאס גַעֲלֵט אין אַיין נאַכט און ווערן אַרִים, וְכוּ' וְכוּ'?

און וויפיל צרות איז דא, וכו', וכו'! ? און דא שטייט א רבי און שרייט פאר זיינע חסידים און תלמידים און פאר יעדן איד: "קום צו מיר אויף ראש השנה וועט אייך גוט זיין אויף א גאנץ יאר!", איז אנשטאט מען זאל פרייען זיך אז דער מאן פארט צו אזא הייליגן רבי'ן וואס האט מבטיח געווען אזא הייליגע הבטחה, און בעט זיך אויס א גוט יאר פאר זיך און פאר די ווייב און פאר די קינדער וכו', קומט אים אויף דעם פארשטיינערן? קומט אים אויף דעם מען זאל אים מבנה זיין און שעלטן און פארשעמען וכו'? קומט וועגן דעם צעברעכן א שטוב? דאס ווייב דארף דאך טאנצן פאר שמחה אז איר מאן איז געפארן צו אזא הייליגן רבי'ן מקיים זיין דעם רצון פון צדיק!

מען זעט ווען א מענטש איז אין א צרה געמשפט צו ווערן פאר א גרויסן שופט, דעמאלטס נעמט ער דעם גרעסטן לוייער, ער קוקט נישט אויף געלט, ווארום מען גייט אים פארמשפטן אויף טויט חס ושלום, דעמאלטס פארקויפט די ווייב אלעס וואס זי האט, אבי אז איר געטרייע מאן זאל האבן געלט פאר א גרויסן לוייער וואס זאל אים קענען פארטיידיגן. אדער ווען א דאקטער האט ערפינדן דעם ביטערע מחלה ביי איינעם לא עלינו, וואס טוט ער נישט צו גיין צום גרעסטן פראפעסער אין דער וועלט ער זאל אים קענען היילן? ער קארנט נישט קיין געלט, דאס געטרייע ווייב טרייבט אים: "פאר צום גרעסטן פראפעסער, און קוק נישט אויף געלט, אבי די זאלסט האבן א רפואה מיין געטרייע מאן!" און דא איז ראש השנה וואס מען איז דן יעדן איינציגן מאן, ווייב, קינדער; און דער מאן האט באשלאסן ער פארט צו אזא גרויסן און הייליגן רבי'ן וואס ער איז א גרויסער לוייער, פארטיידיגט יעדן איינעם וואס ער קומט צו אים ער זאל האבן אריכות ימים, ער איז א גרויסער דאקטער וואס ער היילט יעדן איינעם, און ער פועלט ביים בורא כל עולמים אז די אלע וואס זיי זענען געווען ביי אים אויף ראש השנה זאלן האבן א גוט געבענטשט יאר, און עס זאל אים גארנישט פעלן א גאנץ יאר, איבערדעם קומט דעם מאן אזוי צו רודפ'ן? - דאס פרעג איך יעדע פרוי וואס זי רודפט דעם מאן וואס איז געווען אין אומאן אויף ראש השנה, צי דארפסטו דען צוהערן דיין חבר'טע וואס איז דיר מקנא אז דו האסט אזא געטרייע מאן וואס העלפט דיר ארויס א גאנץ יאר, און עטץ האטן אזא לעכטיגן שלום בית?

דיר ראט איך, נעם אלעס אן פאר פפרת עוונות, נעם אן די בזיונות און שפכות דמים, זיי ווייטער מכבד דיין ווייב אפילו זי שפעט און לאכט פון דיר

וכו', דו זאלסט זיך אויפפירן מיט גרויס דרף ארץ אין שטוב, און ווייטער העלפן אזוי ווי גארנישט איז געשען, ווארום דער בורא פל עולמים איז מוראדיג מקפיד אז עס זאל זיין שלום אין שטוב, ווי די חז"ל זאגן (סוטה ג.) איש ואשה זכו שכינה ביניהם; און וואו די שכינה געפונט זיך דארטן זענען אלע ברכות דא.

איבערדעם זע פון זיין זייט זאל זיין נאר שלום און ליבשאפט, און העלף ארויס זיין ווייב, און זיי איר רן לפי זכות, און דער בורא פל עולמים זאל אריינגעבן שכל אין זיין ווייב אז זי זאל איינזען אז די אלע וואס זיי טוען איר אנרעדן אויף דיר דאס קומט נאר פון קנאה, ווארום נישט יעדע פרוי איז זוכה צו אַזאַ געטרייע מאן ווי דו ביסט. איבערדעם בעט אײַך דיר זייער, שווייג אפ אויף אלע בדיחות, און דו וועסט זען אז דער בורא פל עולמים וועט דיר נישט פארלאזן, און עס וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה.

גלייב מיר זיין ווייב איז נישט אַזאַ שלעכטע וכו', נאר שלעכטע חברט'עס וואס זענען איר מקנא רעדן איר אן אקעגן דיר, ווען זיין ווייב וועט צום שכל קומען, וועט זי דאס איינזען, און דעמאלטס וועט זי שלום מאכן מיט דיר. אבער דו זע איר ווייטער מכבד צו זיין, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, ווארום ביים בורא פל עולמים איז זייער חשוב אז אַ אידיש שטוב פירט זיך על פי התורה, און עס הערשט צווישן זיי, כבוד מיט ליבשאפט, שמחה מיט רואיגקייט וכו', אין אַזאַ שטוב וואקסן אויף נארמאלע קינדער.

וואויל איז דעם וואס ער האט שכל און ער רעגט זיך קיינמאל נישט אויף, אויף זיין ווייב, און ער איז איר זייער מכבד, און פירט זיין שטוב אויף דעם אויסגעטרעטענעם תורה וועג, וואס מיר האבן באקומען פון אונזערע עלטערן, און עלטערניס עלטערן, מדור דור, און מען דערנווייטערט זיך פון אלע שלעכטע מאדעס וואס די ביליגע גוים ערפינדן וכו', דאס פריצות'דיגע אַנטיאכץ וכו', און די געמיינע פארדארבנסטע ביכער וואס איז פול מיט שמוץ און מיט כפירה, וכו'. אַז וואויל איז די שטוב וואס פירט זיך נאר לויט די תורה הקדושה, און ער דערנווייטערט זיך פון אלע מינים און אפיקורסים, און באהעפט זיך נאר צו ערליכע איידעלע אידן.

...

זָאל אִיף שִׁיקָן מֵיִנֶע קִינְדֶער צו מֵיִן מֵאֲמֶע אִיף סְעוּדוֹת?

שְׂאָלָה:

לְכַבֵּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

מֵיִן מֵאֲמֶע וויל זייער אז מֵיִנֶע קִינְדֶער זָאל קומען צו איר עֶסֶן א סְעוּדָה, זי פֿרעגט כִּסְדָר ווען זיי וועלן קומען, אִיף ווייס אָבער נישט וואס צו זאָגן, ווייל דאָרט איז נישט קיין געזונטע שטוב, זי איז א פֿרוי אליין, דעפֿרעסט און מיט אַה.סי.די (OCD), די עֶסֶן איז ווייט פון פֿריש, און אזוי ווייטער.

אִיף מֵיִן אז עס איז נישט געזונט פֿאר די קִינְדֶער צו זיין דאָרט. ווי אזוי דריי אִיף זיך ארויס שיינערהייט? אָדער אָפֿשר האַלט דער ראש ישיבה אז אִיף זָאל זיי יא אַהינשיקן טראָג די מצב?

יִשָּׁר פֿח

תְּשׁוּבָה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום א' פֿרִשְׁת בֵּא, ד' שְׁבֵט, שְׁנַת תשפ"א לְפֶרֶט קָטָן

מֵרַת ... תַּחֲנִי'

אִיף הָאָב עֲרֵהאַלְטֵן אֵייעֶר בְּרִיוּו.

כִּיבוֹד אָב נָאָם איז זייער אַ גְרוֹיסע מִצְוָה, חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה זָאָגן (קִירוּשִׁין ל:): "שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבִיו וְאִמּוֹ", דְּרִי שׁוֹתֵפִים זְעַנְעֵן דָּא בִּי יַעֲדֵן אֵיִינֶעם, דְּעַר אֵיִיבֶערִשְׁטֶער מֵיט טאַטע און מֵאֲמֶע, "בְּזִמָּן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ", וְוַעֲזֵן אַ מְעַנְטֵשׁ איז מְכַבֵּד טאַטע מֵאֲמֶע, "אִמֵּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא", זָאָגט דְּעַר אֵיִיבֶערִשְׁטֶער, "מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיהֶם כְּאִילוֹ דִּרְתִי בֵינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי", אִיף רַעֲכֵן עִם כְּאִילוֹ מְעַן איז מֵיִר אֵלֵיִינֶס מְכַבֵּד; אזוי שְׁטאַרְק חֲשׁוּב איז די מִצְוָה.

שִׁיקָט אֵייעֶרע קִינְדֶער צו אֵייעֶר מֵאֲמֶע, זײַט מְחִי' אֵייעֶר מֵאֲמֶע; זי איז עֲלֵנְד, אֵיִינֶער אֵלֵיִין, לָאָזט אִיר הָאָבֵן אָבִיסֵל נַחַת. ווילאַנג עס איז נישט קיין סְכָנָה פֿאר זיי זָאלט אִיר זיי שִׁיקָן, עס וועט נישט שְׁאָטֵן פֿאר די קִינְדֶער אז זיי וועלן עֶסֶן אַלְטֶע עֶסֶן, אז אִיר וועט מְחִי' זיין אֵייעֶר מֵאֲמֶע וועט אִיר זיך אֵיִינְקוֹיפֵן עוֹלָם הַבָּא.

דְּעַר אֵיִיבֶערִשְׁטֶער זָאל הַעֲלֵפֵן אִיר זָאלט הָאָבֵן הַצְּלָחָה אין אַלֶע עֲנִינִים.

ווי אזוי ווערט מען פטור פון פסדר'דיגע שרעק?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין א פרוי וואס איז זיך מחיל מיט די שיעורים אויפ'ן טעלעפאן ליו, צומאל קומט אויך אן צו מיר די בלעטער פון חיזוק, וואס איז מיר זייער מחזק, יישר כח.

איך האב א פראבלעם אז איך לעב אלעמאל אונטער א מורא'דיגע פּרעשור און לחץ, איך פיל ווי עפעס שרעקליך קומט. כאטש וואס איך בין ברוך השם נישט ממש פארנומען דערמיט א גאנצן טאג, אבער עס ליגט אונטער מיין באוואוסטזיין פאר ממש פיר און צוואנציג שעה א טאג, אזוי ווי איך שפיר אז א חלק פון מיין מח איז פארנומען מיט די געדאנק אז עפעס שרעקליך קומט, עס ווערט עק וועלט, 'אפּשֵׁר יַעֲצֵט גִיט גַעשען עפּעס געפּערליך?' 'אפּשֵׁר פּאַסירט עס שוין?' איך בין אייביג אזוי ווי אויף הויך אלערט, עס נעמט מיר אנועק מיין מנוחה. ווי אזוי ווער איך פטור דערפון? איך קען זיך געבן א וועק אויף אינדערפרי מיט שרעק, 'עס געשעט שוין!' 'עס קומט שוין די שרעקליכע זאך!' וואס איך ווייס אליינס נישט וואס.

יישר כח

תשובה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום א' פְּרִשְׁת בֵּא, ד' שְׁבֹט, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֵט קָטָן

מרת ... תחני'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

די בעסטע עצה פטור צו ווערן פון פחדים און לחצים איז זיך איבערגעבן צום אייבערשטן; גלייך אינדערפרי ווען מען שטייט אויף זאל מען זיך איבערגעבן צו אים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות תר"ו, סימן ב): "וְדַרְכֵי, כְּשָׁבָא הַיּוֹם אֲנִי מוֹסֵר כָּל הַתְּנוּעוֹת שְׁלִי וְשֶׁל בְּנֵי וְהַתְּלוּיִים בִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה טוֹב מְאֹד", איך פיר זיך אז יעדן אינדערפרי ווען איך שטיי אויף געב איך זיך איבער צום אייבערשטן, איך געב איבער אלע מיינע מחשבות, אלע מיינע דיבורים און אלע מיינע מעשים פאר'ן אייבערשטן, "גַּם אֲזִי אֵין צָרִיךְ לְדַאָג וְלַחֲשׁב כְּלָל 'אִם מִתְּנַהֵג כְּרְאוּי אִם לֹאוּ', מֵאַחַר שְׁסוּמָךְ עָלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאִם הוּא יִתְבָּרַךְ רוֹצֵה בְּעִנְיָן אַחֵר - הוּא מְרַצֶּה לְהַתְּנַהֵג בְּעִנְיָן אַחֵר כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ", עס איז

זייער גוט זיך איבערגעבן צום אייבערשטן גלייך אינדערפרי, 'אזוי דארף איה נישט טראכטן נאכדעם צי איה האב גוט געטון און אפֿשר וואלט איה געדארפט טון פארקערט, ווייל אז איה האב זיך איבער געגעבן צום אייבערשטן איז אלעס זיכער גוט'.

אלע שרעק, דרוק און דמיונות וכו' וכו' גייען אנועק ווען מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן. פארנוואס זאלט איר לעבן אין שרעק? פארנוואס זאלט איר נישט הנאה האבן פונעם לעבן? פארנוואס זיך פייניגן אומזיסט? נעמט דעם הייליגן רביניס עצה וועט איר לעבן א זיסע רואיגע לעבן, מיט'ן רביניס עצות איז דער לעבן אסאך גרינגער; פרובירט עס אויס, הייבט אן דעם טאג מיט תפלה, בעטס דעם אייבערשטן אינדערפרי אז דער טאג זאל זיין מיט הצלחה, אז מען געבט זיך איבער צום אייבערשטן - איז אלעס גרינגער.

גלייך אינדערפרי ווען איר זאגט "מודה אני", לייגט צו א קליינע תפלה אויף אייער אייגענע שפראך, זאגט: "רבוננו של עולם, איה געב דיר איבער מיין גאנצע טאג און אלעס וואס איה דארף ערלעדיגן; העלה מיר איה זאל האבן א פרייליכע טאג, העלה מיר איה זאל נישט האבן קיין שרעק, העלה מיר איה זאל שטענדיג געדענקען אז דו ביסט מיט מיר און עס קען גארנישט פאסירן צו מיר; איה בעט דיר אייבערשטער, העלה מיר איה זאל האבן א רואיגע טאג, מיינע מחשבות זאלן מיר נישט פייניגן".

אזוי זאלט איר בעטן וועט איר זען ווי עס וועט אנועקגיין אלע פחדים.

...

ווי אזוי האלט איה זיך שטארק צו היטן אלע הלכות?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

ווען עס קומט צו די הלכות אין שטוב, די הרחקות וכו', איז דאס זייער שווער פאר מין ווייב. זי וויינט צו מיר אז איה פארשטיי איר נישט גענוג אז עס איז איר זייער שווער די גאנצע זאך און איה ווייס נישט וואס צו טון.

מיר קומען ביידע פון אביסל צעבראכענע שטיבער, ווי אזוי קען איה איר מחזק זיין אויף דעם, און פארשטייט זיך אויף מיר מחזק זיין זיך צו האלטן שטארק מיט אלע הלכות?

יִישָׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת בַּא, ה' שְׁבֵט, שְׁנַת תְּשַׁפ"א לְפָרֶט קָטָן

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב עָרְהָאֲלֶטָן דִּינָן בְּרִיוּוּ.

וּוּעַן מֵאֵן אֲוִן וְוִיב הָאֲבָן חֲתוּנָה קָעַן דָּאָס נָאָר הָאֲבָן אַ קִיוּם אֲוִיב מְעַן נְעַמְט אַרִיין דְּעַם אֲיִיבְעַרְשֶׁטָן צְוִישֵׁן זִיךְ; אֲוִיב פִּירַט מְעַן זִיךְ מִיט דִּי תוֹרָה, מְעַן לְעַבְט מִיט'ן אֲיִיבְעַרְשֶׁטָן - דְּעַמְאֲלֶט אִיז דָּא שְׁלוֹם צְוִישֵׁן מֵאֵן אֲוִן וְוִיב, עֵס אִיז דָּא לִיבְשַׁאפֶט אֲוִן עֵס בֹּוִיט זִיךְ אַ שְׁיִינְע שְׁטוּב, אָבְעֵר וְוִי נָאָר מְעַן נְעַמְט אַרִוּס דְּעַם אֲיִיבְעַרְשֶׁטָן - צְעַפְאֲלֶט דִּי גַאנְצַע שְׁטוּב, עֵס וְוֵעֶרְט חֲרוּב.

דָּאָס קָעַן יַעֲדֵעֵר אֲיִינְעֵר זְעַן; דִּי אֲלַע וְוֵאָס הִיטָן נִישֶׁט דִּי הֶלְכוֹת וְוֵעֶרְט חֲרוּב זִייעֵר שְׁטוּב. עֵס גִּיט אַרִיבְעֵר אַ שְׁטִיק צִיט אֲוִן אֲלַעס צְעַפְאֲלֶט, וְוִייל נָאָר דִּי וְוֵאָס גִּייעֵן מִיט דִּי תוֹרָה - דִּי לְעַבָן מִיט שְׁלוֹם אֲוִן לִיבְשַׁאפֶט.

גְּעַב אַכְטוּנָג אֲוִיךָ דִּינָן לְעַבָן אֲוִן אֲוִיךָ דִּינָן וְוִיב'ס לְעַבָן; מְעַן קָעַן נִישֶׁט אַרְוּמֶשְׁפִּילֶן מִיט דִּי הֶלְכוֹת, אֲוִיב מְעַן הִיט נִישֶׁט דִּי הֶלְכוֹת קָעַן מְעַן בַּאקוּמֵן אַ בִּיטְעֵרְעֵר עוֹנֶשׁ. דִּי הִיילִיגֵעַ חֲכָמִים זְאָגֶן אֲוִנְז (שְׁבַת יג.): אֲלֵהוּ הַנְּבִיא הָאֵט דְּעַרְצִיילֶט, "מַעֲשֵׂה בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה וְשִׁמַּשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים הִרְבֵּה, וּמַת בַּחֲצֵי זְמִיו", עֵס אִיז גְּעוֹוַעַן אַ מְעַנְטֶשׁ וְוֵאָס הָאֵט זִייעֵר פֿלִיסיג גְּעַלְעַרְנֶט אֲוִן עֵר אִיז גְּעַשְׁטאַרְבֶן זִייעֵר יוֹנָג, זִיין וְוִיב הָאֵט דָּאָס נִישֶׁט אֲוִיסְגֵעַהֲאֲלֶטָן אֲוִן זִי הָאֵט אָנְגֵעַהוּיבֶן אַרוּם לוּיפֶן צו אֲלַע שוּלָן אֲוִן יְשִׁיבוֹת אֲוִן גְּעַפְרֵעַגֶט: וְוִי אַזוִי קָעַן זִיין אַז מִיין מֵאֵן אִיז גְּעַשְׁטאַרְבֶן יוֹנָג, עֵס שְׁטִיט דָּאָךְ אִין דִּי תוֹרָה (דְּבָרִים ל, כ): 'כִּי הוּא חֲיִיד וְאֲרִיךְ זְמִיד', וְוֵעֶר עֵס לְעַרְנֶט תוֹרָה וְוֵעַט לֵאנָג לְעַבָן, מִיין מֵאֵן הָאֵט גְּעַלְעַרְנֶט אַסאַךְ תוֹרָה - חוּמֶשׁ, מִשְׁנֵיאוֹת אֲוִן גְּמָרָא, פֿאַרְוֵאָס אִיז עֵר נְפֶטֶר גְּעוֹוַאָרְן אַזוִי יוֹנָג! "וְלֹא הִיָּה אֲדָם מִחֲזִירָה דְּבָר", קִינְעֵר הָאֵט אִיר נִישֶׁט גְּעַהֲאֵט וְוֵאָס צו עֲנִטְפֵעֶרן, בִּיז אֲיִינְמַאל בִּין אִיךָ אֲיִינְגֵעַשְׁטאַנְעַן בִּי דִּי פֿרוִי אֲוִן זִי הָאֵט מִיר דְּעַרְצִיילֶט דִּי גַאנְצַע מַעֲשֵׂה, הָאֵב אִיךָ אִיר גְּעַפְרֵעַגֶט: "אִיר הָאֵט גְּעַהֲאֲלֶטָן טְהַרַת הַמְּשַׁפָּחָה? אִיר הָאֵט אַכְטוּנָג גְּעַגְעַבֶן אֲוִיךָ הֶרְחָקוֹת?" הָאֵט זִי גְּעַעַנְטְפֵעֶרְט: "הֶרְחָקוֹת הָאֲבָן מִיר נִישֶׁט גְּעַהֲאֲלֶטָן"; הָאֵט אֲלֵהוּ הַנְּבִיא אִיר גְּעַזְאָגֶט: "בְּרוּיך הַמְּקוֹם שְׁהַרְגוּ", גְּעַלְוִיבֶט אִיז דְּעַר אֲיִיבְעַרְשֶׁטֵעֵר אַז עֵר הָאֵט אִים גְּעַהֲרֵגֶעַט, וְוִייל אִין דִּי תוֹרָה שְׁטִיט (וּיְקָרָא יח, ט): "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא

תקרב".

איך האף די וועסט תשובה טון און די וועסט פון היינט היטן די הלכות, די וועסט אכטונג געבן אויף דיין לעבן.

...

זאל איך גיין צו א חתונה, וואס דער שידוך איז געווען אנטראגן

פאר מיר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

א גרויסן יישר כח פאר די פילע חיזוק, דער אייבערשטער זאל אייך באצאלן בכפל בפלים.

איך וויל פֿרעגן א שאלה, מיין חבר גייט חתונה האבן בשעה טובה ומצלחת, דער שידוך איז געווען אמאל אנגעטראגן פאר מיר, מיר האבן זיך געהאט געטראפן אבער נאכדעם איז דער שידוך נישט געווארן. יעצט ווייס איך נישט אויב איך זאל גיין צו די חתונה; איך קען נישט מחליט זיין וואס צו טון.

וויל איך פֿרעגן דעם ראש ישיבה אויב איך זאל גיין אדער נישט?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט קיין פראבלעם צו גיין צו א חתונה ווען עס האט זיך גערעדט פאר דעם א שידוך וכו'; מען דארף נישט ווערן צעבראכן פון דעם אז דער שידוך איז נישט געווארן, ווייל יעדע שידוך וואס מען טראגט אן, עס זעט שוין אויס ווי עס גייט ווערן א שידוך, למעשה ווערט נישט דער שידוך, זאגט דער רבי - אז דאס איז אויף א שידוך; יעדע שידוך וואס מען טראגט אן, אפילו עס ווערט נישט - איז אויף א שידוך (ספר המידות, אות חתון, סימן ז).

ווען דעם רבינ'ס ווייב איז נפטר געווארן, דער רבי איז דעמאלט געווען אין

שְׁטַאט ראדוויל און דער רבי האט געוואלט נאכאמאל חתונה האבן, זענען דעמאלט געקומען אסאך פרויען זיך מ'שדך זיין מיט אים, האט דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תקצ"ח) אלע זענען זיינע שידוכים, ווייל יעדער מענטש האט כּמה וכּמה זיווגים, ביי יעדן איינעם גייט עס אנדערש. אלע שידוכים וואס מען רעדט איז שוין אויף א בחינה פון שידוך, אפילו עס ווערט נישט אויסגעפירט.

דער רבי זאגט (שם): מענטשן שמועסן ביי זיך אין שטוב "דער בחור וואלט גוט געווען פאר די מיידל"; אפילו ווען דער שידוך זאל זיך נישט אנהייבן און נישט ענדיגן איז דאס אויף א בחינה פון א שידוך. "ולפעמים נוסעים לעשות השדוף ובעת הגמר נפרדים מאיזה סבה", עס איז דא אמאל אז מען פארט מאכן א שידוך און פאר'ן ענדיגן די שידוך ווערט אויס די גאנצע שידוך, "ולפעמים נגמר השדוף ואחר כך מפסיקים הקשר של תנאים", נאכדעם איז דא אז מען מאכט דער שידוך און עס ווערט אויס, "ולפעמים באין לידי נשואין ואחר כך בסמוך נעשה גט ביניהם", נאכדעם איז דא אז מען האט חתונה און שפעטער גט מען זיך, "ולפעמים אינו נעשה הגט עד אחר איזה זמן", אמאל האט מען חתונה און נאך א שטיק צייט גט מען זיך, "כלם הם בחינת זיווגים שלו, כי כל אחד יש לו כּמה זיווגים", זעט מען פון דעם אז יעדע זאך וואס מען טוט פאר א בחור און פאר א מיידל פדי זיי זאלן טרעפן זייער שידוך - אפילו עס ווערט נישט - איז אויף א שידוך, און עס ווערט גענטער זייער ריכטיגער שידוך, עיין שם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן העלחה אין אלע ענינים.

...

איש אמונות

מען זאל לערנען אין כולל הלכות מקנאות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ז טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר, דיין ומורה צדק דקהילתינו

אזוי ווי מיר גייען בקרוב אנהייבן בויען א מקנה טהרה אין שטעטל קרית
ברסלב, וויל איה דיר בעטן אויב מען קען לערנען אין כולל הלכות מקנאות, סיי
די אינגעלייט דא און סיי די אינגעלייט אין שטעטל; אז דו מיט די אינגעלייט זאלן
זיין פייס בויען פון אנהייב ביז'ן סוף.

לאז מיר וויסן ווען איר זענט גרייט אנצוהייבן די ארבעט.

שטארק זיך און שטארק די אינגעלייט זיי זאלן קומען ציטליך אין כולל און
לערנען בהתמדה רבה; דער כולל איז מיר טייערער פון אלעס.

...

נישט דרייען מיט א ברסלב'ע פאן ביי א חתונה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ז טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

עס איז זייער שיין און וואויל דייע פרישע געדאנקען מיט וואס דו קומסט
אויף יעדע שני וחמישי וכו', אבער דאס דארף זיין מיט שכל; צום ביישפיל, האסט
געמאכט פענער אויפגעשריבן דערויף "ברסלב"...; דאס איז זייער פיינ און זייער
שיין בשעת עס טוט זיך אין די גאסן, מענטשן זענען פארקאכט אין פאליטיק;
דער לייגט אזא פאן און א צווייטער א צווייטע פאן - קומסטו מיט א ברסלב'ער
פאן, אבער עס דארף זיין מיט שכל.

בײ די פֿאַרײַגע חתונה אין ישיבה האסטו גענומען אפאר בחורים זיי זאלן דרייען מיט די פֿאן; זיי מיר מוחל, עס האט אויסגעזען מער ווי א פראטעסט ווי א חתונה, מענטשן זענען געקומען וואונטשן מזל טוב, זיי האבן געזוכט וואו עס איז די חתונה, עס האט אויסגעזען ווי אן הפגנה; די זידעס און משפחה שטייען אין דער זייט, זיי ווייסן נישט וואס צו טראכטן, אזוי אויף אײ.

ווילסט עוסק זיין אין הפצה - זאלסטו נעמען גליונות, ספרים און קונטרסים און דאס פארשפרייטן. דו קענסט זיך נישט פארשטעלן ווי מענטשן זענען זיך מחי' מיט דעם, מענטשן זאגן אז די ספרים עצתו אמונה איז פאר זיי ווי לופט צום לעבן, זיי נעמען דאס פאר זייער וועג ווייזער.

נייע זאכן זאלסטו מאכן מיט שכל.

...

לערן אויס דיינע קינדער זיי זאלן נישט קוקן אין קיין

טעלעפאונס

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ז טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן

לכבוד ... נרו זאיר

אײף האב ערהאלטן דיין מעסידזש.

לערן אויס דיינע קינדער זיי זאלן נישט קוקן אין קיין טעלעפאונס; היינט איז עס דער בחור, מארגן איז עס א צווייטער, נאכדעם א דריטער; אז דיין זון וועט וויסן נישט צו קוקן ביי יענעמ'ס טעלעפאן, וועסטו קענען זיין רואיג.

ליידער איז די וועלט זייער געפאלן, מען קען נישט וויסן ווער עס איז אפגעהיטן און ווער נישט; מען קען גיין אנגעטון מיט שמונה בגדים און האבן א טעלעפאן אנגעפילט מיט די ערגסטע בילדער און מאוויס רחמנא לצלן.

וואס קען מען טון מיט די קינדער זיי זאלן זיין הייליג? די ערשטע זאך דארף מען זייער אסאך בעטן זיי זאלן זיין הייליג. די צווייטע זאך, מען דארף אסאך רעדן צו זיי, זיי זאלן נישט קוקן ביי קיינעם אין טעלעפאן, אפילו עס זעט אויס ווי א פשר'ע טעלעפאן.

...

קינדער זאלן נישט האבן קיין טעלעפאן

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וארא, כ"ז טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב גערעדט מיט אייער שוואגערס מלמד ער זאל אכטונג געבן אויף
אים; נישט שרייען אויף אים.

זייער גוט אז איר האט מיר מודיע געווען אז דער מלמד שרייט אויף אים,
אויב איז דא נאך זאכן וואס באדערט אים קענט איר מיר מודיע זיין.

איך וויל אייך בעטן איר זאלט אים זאגן אז ער זאל נישט קומען אין חדר
מיט'ן טעלעפאן; עס פעלט נישט אויס ער זאל האבן אזוי יונג א טעלעפאן. אלע
קינדער האבן נישט - זאל ער זיין אזוי ווי אלע; אויב דארף ער אהיים רופן קען
ער בעטן ביים מלמד ער זאל אים בארגן א טעלעפאן.
איך האף איר וועט אים דאס זאגן און ער וועט פאלגן.

...

מען קען לערנען פון א חבר מער וויפיל מען לערנט פונעם

רבי'ן

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ח טבת, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד אנשי שלומינו היקרים, טייערע חברים פון ארץ ישראל, ה' עליהם יחי
איך פריי זיך זייער אז איר נעמט זיך צאם זיך מחזק זיין איינער מיט'ן
צווייטן; דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לה) מען דארף האבן
נקודת החבר, אויסער וואס מען לערנט אליינס ביים רבי'ן דארף מען זיך מחזק
זיין מיט א גוטער חבר, ווייל דורך א חבר קען א מענטש איבער חזר'ן אלע תורות
פונעם צדיק, מען קען מקבל זיין נאך מער שיינע זאכן ווי מען איז אליינס מקבל
פון רבי'ן; מען קען לערנען פון א חבר מער וויפיל מען לערנט פונעם רבי'ן, אזוי
ווי רבי חנינא האט געזאגט (תענית ט): "הרבה למדתי מרבתי, ומחברי יותר
מרבתי", איך האב געלערנט אסאך תורה פון מיינע רבי'ס, אבער פון מיינע
חברים האב איך געלערנט נאך מער ווי פון מיינע רבי'ס.

הלואי זאלט איר דאס אנהאלטן, זיין שטארק מיט דעם; זיך צאמקומען
חברים תלמידי היכל הקודש, איבער חזר'ן און זיך מחזק זיין מיט די הייליגע עצות

פון רבי'ן. חַכְמֵינוּ זְכוּרוֹנָם לְבִרְכָה זָאגן (תענית כג.): "או חֲבֵרוֹתָא אוּ מִיתוּתָא", אָן אַ גוֹטְטער חֲבֵר איז מֶען ווי א טוֹיטְטער מֶענטְש, מֶען מוז האָבן גוטע חֲבֵרִים מיט וועם מֶען פֿרִישֵׁט זיך אויף; נאָך זאָגן אונז די הייליגע חַכְמִים (אבות ב, ט): "אִיזוּהִי דְרָף יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם", וואס איז די ריכטיגע וועג ווי אזוי א מֶענטְש זאל זיך פֿירן? "רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אָמַר, חֲבֵר טוֹב", רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ זאָגט ער זאל זיך נֶעמֶען אַ גוֹטְטער חֲבֵר, ווייל אז מֶען האָט אַ גוֹטְטער חֲבֵר קען מֶען זיך מַחֲזִיק זיין איינער דעם צווייטן. בְּנוֹגַע וואס איר זאַלט לֶעֱרַנֶען בְּשַׁעַת מֶען קומט זיך צאם; עס איז נישט קיין חילוק וואס איר לֶעֱרַנט, דער עיקר איז עס זאל זיין געבויט אויף רעדן פון רבי'ן, פון די עצות, פון די שְׂכָל; אָדער מאַכט מֶען אַיִנמאַל אזוי און אַ צווייטע מַאל אַן אַנְדערע סֶפֶר, דאס איז נישט קיין חילוק, דער עיקר איז דער צאמקום זאל זיין געבויט אויף רעדן פון רבי'ן, אויב מֶען קומט זיך צאם סתם רעדן שטותים וְהַבְלִים זאַלט איר נישט אהין גיין, אז מֶען רעדט נישט פון תּכְלִית, פון אַיִבערשְׂטן - איז עס אַ מוֹשֵׁב לְצִים, אויף דעם איז געזאָגט געווארן וואס שְׁטִיט (תהלים א, א): "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הֵלֵךְ בְּעֻצַת רַשָׁעִים וּבְדַרְךָ חָטָאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֹשֵׁב", וואויל איז דעם וואס גייט נישט אין די וועג פון שְׁלֵעכְטע מֶענטְשן, ער שְׁטִיט נישט מיט זינדיגע מֶענטְשן און זיצט נישט מיט לְצִים.

מֶען קען זיך נישט פֿאַרשְׁטעלן צו וואס מֶען קען זוכה זיין אויב וועט זיין צווישן אונז אַחֲדוּת; דער צדיק רַבִּי חַיִּים וויטאל זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה דערצײלֵט (ספר שכחי הָאָר"י ו'ל): "בְּעָרֵב שִׁבְתָּ פְרָצָה מְרִיבָה בֵּין כְּמָה נְשִׁים", עָרֵב שִׁבְתָּ הָאֵט אויסגעבראַכן אַ קריגעריי צווישן די ווייבער פון די תּלְמִידִים פון אַרִיז"ל, "וְאָמַר הָאִרִיז"ל, און דער אַרִיז"ל האָט געזאָגט, "בְּקַבְלַת שִׁבְתָּ בָּא אֵלֵי הַמְּלָךְ הָרַע, וְאָמַר לִי", אינמיטן קַבְלַת שִׁבְתָּ איז געקומען דער מְלָאךְ הַמְּנוֹת און ער האָט מיר געזאָגט, "גַּם אַתָּם גַּם מְלַכְכֶם תִּסְפּוּ", אז איך גיי נפֿטר ווערן, "וְכָל זֶה בְּגַלְלַת הַקְּטָטָה שֶׁהִיָּתָה בֵּינֵיכֶם הַיּוֹם", אַלְעס צוליב די מחלָקָה וואס איז היינט געשען צווישן אייך, "כִּי כָל פֶּעַם שֶׁהָיָה הַשְּׁלוֹם שׁוּרָה בֵּינֵיכֶם לֹא הִיָּתָה לְמִלְאָךְ הַמְּנוֹת דְּרִיסַת רַגְלִי", ווייל ווילאַנג עס איז געווען שְׁלוֹם צווישן אייך האָט דער מְלָאךְ הַמְּנוֹת נישט געהאַט קיין שְׁלִיטָה אויף מיר, "כֵּן הָיָה בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים בְּאוֹתוֹ זְמַן נִתְבַּקֵּשׁ בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה מוֹרְנוּ וּרְבִנוּ עֲטַרְתָּ רֵאשֵׁנוּ ז"ל", וְכָף הָנָה, אז דער אַרִיז"ל איז יענע יאר אַוועק; זעט מֶען פון די מַעֲשֵׂה ווי חָשׁוּב עס איז צו זיין באַחֲדוּת. אז מיר וועלן פֿרויבירן מיט אַלע אונזערע כּחוֹת צו זיין בְּשְׁלוֹם מיט יעדן

איינעם וועלן מיר זוכה זיין צו ברענגען משיח במהרה בימינו.
דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מען זאגט אזויפיל תהלים, פארוואס זעט מען נאכנישט די
ישועה?

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, ד' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
מרת ... תחי'

אייער מאן איז געווען ביי מיר, ער האט מיר געבעטן איך זאל אייך שרייבן
ענטפערס אויף די זאכן וואס שטערן אייך.

איר פלעגט זאגן זייער אסאך תהלים, אבער יעצט איז אייך שווער צו זאגן
תהלים ווייל איר זעט ווען איר בעט אזויפיל פאר חולי ישׂראל, איר זענט אזויפיל
מתפלל און איר זאגט תהלים - און למעשה איז דער חולה נישט געהיילט
געווארן; איר פארשטייט נישט וואס גייט פאר, וואו גייען די אלע תפילות? איר
דריידט זיך ארום מיט קשיות.

וויסן זאלט איר אז עס מוז זיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן; דאס איז די
שיינקייט, אז מיר פארשטייען נישט וואס טוט זיך אויף די וועלט. דער רבי זאגט
(ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן נב): "כך ראוי להיות דיקא, שיהיו קשיות על השם יתברך
וכך נאה ויפה לו יתברך", אזוי דארף זיין, אזוי קומט עס זאל זיין און עס איז שייך
עס זאל זיין - קשיות אויפ'ן אייבערשטן. דער רבי זאגט ווייטער: "אם היה הנהגתו
כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתנו". ווייל אויב וואלט מען
ווען פארשטאנען יעדע זאך וואס דער אייבערשטער טוט, וואלט דאך חס ושלום
געווען אונזער שכל אזוי ווי דעם אייבערשטן פארשטאנד. אבער - האט דער
רבי אויסגעפירט - וואויל איז דעם מענטש וואס האט נישט קיין שום קשיות
אויפ'ן אייבערשטן, ער גלייבט אז אלעס וואס גייט אריבער אויף אים איז נאר פאר
זיין טובה.

איך בעט אייך זייער איר זאלט ווייטער זאגן תהלים, איר זאלט ווייטער דינען
דעם אייבערשטן מיט תמימות; זוכט נישט, ווילט נישט און ערנארטס נישט צו
פארשטיין וואס דער אייבערשטער מאכט און טוט. עס איז נישט מעגליך אז מיר

קליינע מענטשן זאלן פארשטיין דעם אייבערשטנס וועגן, מיר דארפן גלייבן באַמונה שלימה אז דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א פונקטליכקייט, אלעס וואס פאסירט איז נאר צום גוטן, אלעס איז ער און ער איז אלעס.

דאס איז געווען די גרויסקייט פון די אבות הקדושים. דער אייבערשטער האט זיי אויסגעפרואווט מיט ביטערע שווערע נסיונות און זיי האבן נישט געהאט קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, זיי האבן ווייטער געדינט דעם אייבערשטן מיט תמימות ופשיותות. דערפאר האבן זיי זוכה געווען אז ביים דאווענען רופט מען דעם אייבערשטן: "אלקי אברהם, אלקי יצחק ואלקי יעקב", ווייל זיי האבן נישט געהאט קיין קשיות אויף די אמונה.

מיר דארפן בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן זוכה זיין צו האבן א שטארקע אמונה, א ריינע אמונה - אזוי ווי די אבות הקדושים, מיר זאלן נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן. דער הייליגער צדיק רבי ר' אלימלך זכותו יגן עלינו פון ליזענסק האט געמאכט א תפלה וואס מען זאל בעטן פאר מען הייבט אן דאווענען, אין די תפלה בעט מען: "ותשפיע רוח קדשך עלינו, שנהיה דבקים בך", העלה מיר באשעפער, איך זאל זוכה זיין צו זיין איינס מיט דיר, 'ושנשתוקק תמיד אליך יותר ויותר', און איך זאל שטענדיג מער און מער גליסטן צו דיר, 'וממדרגה למדרגה תעלנו, שנזכה לבוא למעלת אבותינו הקדושים, אברהם, יצחק ויעקב', און איך זאל זוכה זיין צו קומען צו די מדריגה פון די אבות הקדושים, אברהם אבינו, יצחק אבינו און יעקב אבינו, איך זאל האבן אזא שטארקע אמונה ווי זיי, 'ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הפסק', איך זאל שטענדיג האבן א פעסטע אמונה, 'ותהא אמונתך קשורה בלבנו כיתד שלא תמוט', די אמונה זאל זיין אזוי שטארק אין מיר אזוי ווי א נאגל וואס איז גוט אריינגעהאקט אין דער ערד, אזוי שטארק זאל זיין מיין אמונה אין דיר אייבערשטער, איך זאל קיינמאל נישט פארגעסן פון דיר".

לייגט אריין די ווערטער אין הארץ וועט איר שפירן די זיסקייט פונעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מוהרא"ש'ס זאך איז געווען לעובדא ולמעשה - טון צו דער זאך

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בין זייער פרייליך; נעכטן איז געווען א חתונה פון א תלמיד אין ישיבה
און מארגן וועט זיין נאך א חתונה אין ישיבה פון א תלמיד הישיבה. ווער האט
עס געגלייבט אז מיר האלטן שוין דא; דער חלום פון מוהרא"ש הייבט אן מקוים
ווערן, מארגן וועט זיין די ניינצנסטע חתונה.

אלע האבן גוטע פלענער ווי אזוי מען קען העלפן מחותנים זאלן קענען
חתונה מאכן די קינדער און זיך פרייען ביי די שמחה, אבער תלמידי היכל הקודש
טוען למעשה; מוהרא"ש'ס זאך איז געווען לעובדא ולמעשה - געטון צו דער
זאך, אמור מעט ועשה הרבה.

ביידע חתנים האבן זיך אוועק געגעבן אלע זייערע יארן אין ישיבה פאר די
מוסד; החתן ... גרו יאיר האט געברענגט די קינדער און אהיים געטראגן די קינדער
פון חדר און סקול מיט א שטארקע געטריישאפט, און דער חתן ... וואס גייט
מארגן חתונה האבן האט יארן געפירט די סקול; לאנגע יארן האט ער
געמענידזשט די סקול בית פיגא מיט א געטריישאפט, און יעצט העלפט ער
ווייטער מיט אזויפיל זאכן, מען זעט ווי דער רבי באצאלט פאר'ן העלפן, מען איז
זוכה צו טרעפן א שידוך, מען האט חתונה און מען שטעלט אויף ליכטיגע
שטובער.

איך זאג זיך זייער, איך דארף אריין לויפן אין ישיבה; די בחורים ווארטן אויף
מיר, זיי ווארטן אויף חיזוק. ברוך השם די בחורים אין ישיבה דעם זמן זענען
אויסנאם בחורים, זייער ערליכע און איידעלע; איך שרייב דיר פשוט ווייל איך
ווייל דיר אויפנוועקן פון שלאף דו זאלסט צוריק אנהייבן לערנען און דאווענען,
לאז זיך אפ פון די נארישקייטן, הייב אויף דיין קאפ צום אייבערשטן וועט זיך
אלעס איבערדרייען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

חַתוּנָה מֵאֵין קֶאָסֶט מְעַר נִישְׁט קִיין גְּעֵלְט !

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשַׁת בֵּא, ה' שְׁבִיט, שְׁנַת תִּשְׁפ"א לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד ... גִּירוּ יְאִיר

אִיךְ ווִיל זײַךְ בֵּאדֶאנְקֶען פֿאַר אַלְע מְשִׁפְחוֹת וואס הָעֵלְפֶן אַרױס מֵעַן זַאל
קֶענֶען חַתוּנָה מֵאֵין יִשִּׁיבָה.

בְּשֵׁם דִי גֵאנְצֶע קֶהִילָה ווִילֶן מִיר בֵּאדֶאנְקֶען מְשִׁפְחַת ... שְׁיִחִיו וואס זײ זענען
נושָׂא בְּעוֹל צו צוּשְׁטֵעֶלֶן דָּאס עָסֶן צו דִי סְעוּדַת הַחַתוּנָה.

אִין דִי זַעלְבֶע צײט בֵּעֵט אִיךְ אַלְע אַנְשִׁי שְׁלוֹמִינוּ זַאלֶן זײַךְ אָנְרוּפֶן ווארעם
ווער עָס קֶען הָעֵלְפֶן מֵאֵין עָסֶן פֿאַר דִי חַתוּנוֹת אִין יִשִּׁיבָה; מֵעַן הָעֵלְפֶט זײַךְ
אַלײנס, אַלְע אַנְשִׁי שְׁלוֹמִינוּ וועלן הִנָּאָה הָאָבֶן פֿון דָּעם אַז עָס קֶאָסֶט נִישְׁט קִיין
גְּעֵלְט חַתוּנָה צו מֵאֵין דִי קִינְדֶער.

עָס אִזו אומגלויבליך וואס דָּא טוט זײַךְ, דָּער רַבִּי האט אויגז אַרױסגענומען
פֿון דִי וועלט; מִיר לָעבֶן אִין דִי צײַטֶן פֿון יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, עָס קֶאָסֶט נִישְׁט קִיין
גְּעֵלְט צו לָעבֶן, מֵעַן דָּאָרף נִישְׁט ווערן קִיין בְּעַל חוֹב ווען מֵעַן מֵאֵין חַתוּנָה דִי
קִינְדֶער.

מֵאָרְגֶן נֶאָכֶט אִזו דָּא דִי נײַנְצֶנְסְטֶע חַתוּנָה אִין יִשִּׁיבָה, גְּענְצְלִיךְ בְּחֻנָּם ! דִי עָסֶן
אִזו אומזיסט, דִי מוּזִיק אִזו אומזיסט, דָּער בְּדָחֶן אִזו אומזיסט און יַעֲצֵט הָאָבֶן מִיר
צוגעלייגט נֶאָךְ אַ זַאךְ וואס אִזו אומזיסט, מִיר הָאָבֶן בֵּאצְאָלְט אַסֶאךְ גְּעֵלְט פֿאַר
תְּלִמִידוֹת פֿון בֵּית פִּיגָא זײַךְ צו לָעֶרְנֶען מֵאֵין דִי הָאָר און דִי פִּנִים, זײ שְׁטֵעֶלֶן צו
פֿאַר דִי גֵאנְצֶע מְשִׁפְחָה, פֿאַר דִי פֶּלָה און פֿאַר דִי גְּעִשׁוּוִיסְטֶער צו מֵאֵין דִי הָאָר
גְּענְצְלִיךְ בְּחֻנָּם, און ווער עָס ווִיל מֵאֵין דִי פִּנִים וְכוּ' - אַלְעס אִזו בְּחֻנָּם.

אִיךְ בֵּעֵט אִיךְ אַלְע טײַעֶרֶע מְשִׁפְחוֹת פֿון קֶהִלוֹת הַיְכָל הַקּוֹדֶשׁ, לְאִמִיר זײַךְ
הָעֵלְפֶן אִינאַיינעם, לְאִמִיר זײַן אִיין מְשִׁפְחָה, לְאִמִיר אַנְטִייל נְעִמְעַן בײַ יַעֲנֵעֶמָס
שְׁמָחָה. רופֶט שׁוִין מְשִׁפְחַת ... און פֿרָעגֶט וואס אִיר קֶענט הָעֵלְפֶן פֿאַר דִי
מֵאָרְגֶנְדִיגֶע חַתוּנָה, אִיר וועט אַלײנס הִנָּאָה הָאָבֶן, אִיר וועט אִיךְ קֶענֶען חַתוּנָה
מֵאֵין אָן קִיין חוֹבוֹת, אָן קִיין דָּאָגוֹת.

...

מיט די עצות פון רבי'ן, וועט זיי זיין גוט אויף פגשמינות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... נרו זאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

אונדאי זאלסטו רעדן צו די בחורים פון סדר דרך הלימוד און פון די עצות
פון רבי'ן; וואס הייסט דו ביסט נאר געשטעלט אויף זייער גשמיות? רוחניות און
גשמיות איז איין זאך. אז זיי וועלן וויסן א וועג צו לערנען וועט זיי גוט זיין
פגשמינות, אז זיי וועלן וויסן פון רבינ'ס עצות וועט זיי גוט זיין פגשמינות; עס איז
איין זאך.

דער דרך הלימוד וועט זיי אויסהיילן; זיי וועלן נישט דארפן קיין מעדעצין,
עס איז וואונדערליך צו זען בחורים און אינגעלייט וואס האבן געדארפט נעמען
מעדעצין, זיי זענען געווען בעצבות ומרה שחורה און ווי נאר זיי האבן גענומען
דעם רבינ'ס דרך הלימוד (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו) זיי האבן זיך באפלייסיגט אין
משניות, זענען זיי געווארן געזונט און שטארק, זיי האבן אויפגעהערט נעמען
מעדעצין.

געב אכטונג ווי אזוי דו רעדסט מיט זיי; דארפסט נישט רעדן בשם דעם
רבי'ן, דער רבי האט געזאגט: "מיר גייט נישט אן אז אנדערע וועלן בענטשן ברכת
המזון מיט מער פרונה אן דעם וואס זיי וועלן וויסן אז די דיבורים קומט פון מיר";
רעד נישט בשם דעם רבי'ן, אזוי וועסטו נישט האבן קיין מחלקת אויף דיר.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן ווארימע דיבורים, דייע
ווערטער זאלן אריינגיין אין די הערצער פון די בחורים, זיי זאלן אלע אויסוואקסן
גרויסע צדיקים.

...

אז די עלטערן ווילן נישט מיטארבעטן, זאלן זיי זיך אליין

אפגעבן מיט'ן קינד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
לקבוד ... נרו זאיר, יבנאל

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

אשריך ואשרי חלקך אז דו ביסט א מלמד פאר קינדער, דו געבסט זיך אפ מיט אזא שטארקע סבלנות, דו האסט א געפיל פאר יעדן איינציגסטן קינד.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון א מלמד; דא בזה העולם איז א מלמד נישט דער חשוב'סטער, אבער אין הימל איז א מלמד זייער חשוב. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כד.): עס איז אמאל געווען א טרוקעניש - עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, האט מען זיך צאמגענומען אין בית המדרש צו מתפלל זיין פאר רעגן, א פשוט'ער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" - האט אנגעפאנגען צו רעגענען, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוסט?" האט ער געזאגט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער און איך מאך נישט קיין אונטערשייד פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיטן קינד אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד; איך קויף אים אונטער, איך האב אין שטוב א פיש טאנק און איך בין אים משכנע אז אויב ער וועט לערנען וועל איך אים ווייזן די פישעלעך און דורכדעם הייבט ער אן לערנען"; זעט מען פון דעם אז אויב א מלמד, א טיטשער, געבן אכטונג אויף דעם אייבערשטן'ס קינדער, האט מען א פח אין הימל און מען נעמט אן אלע תפילות.

בנוגע דעם קינד וכו'; אז די עלטערן ווילן נישט מיט ארבעטן, זיי ווילן נישט געבן פאר'ן קינד אביסל ריטעלין - איז נישטא וואס צו טון, זאלן זיי זיך אליינס מטפל זיין מיטן קינד. ער איז נישט קיין בן יחיד אין כיתה, עס איז דא א גאנצע כיתה און אז אלע כאפן מכות פון אים און ער רעדט ניבול פה, ער שלאגט יעדן איינעם, ער שלאגט דעם מלמד; דו אליינס האסט געכאפט מכות - זאלן זיי זיך אליינס מטפל זיין מיט אים.

קוק די צענדליגער בריוו אין אשר בנחל ווי מוהרא"ש שרייבט פאר די מלמדים אין יבנאל וואס ליידן פון אזעלכע קינדער וואס קומען פון עלטערן וואס ווילן נישט מיט ארבעטן; צענדליגער און הונדערטער בריוו פאר משפחות אין יבנאל וואו מוהרא"ש שרייבט זיי און ווארנט זיי, זיי זאלן מיט ארבעטן מיט די מוסד, אז נישט וועלן די קינדער נישט קענען קומען אין חדר.

דערבער זאלסטו רופן די עלטערן און זיי זאגן קלאר אז דער קינד קען קומען

אין חדר נאר אויב ער רעדט נישט קיין ניבול פיה און אז ער וועט נעמען אביסל ריטעלין זיך צו בארואיגן.

בנוגע דיין שוואגער וכו'; איך בעט דעם אייבערשטן ער זאל טרעפן א גוטע שידוך. ער איז א טייערער בחור, ער האט גוטע מידות, איך האף אז ער וועט בקרוב טרעפן זיין שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

משניות ברענגט א שטארקע רייך און א גליסט צו לערנען די

גאנצע תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד ... נרו יאיר, אנטווערפן

איך האב ערהאלטן דיין מעסידזש.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו נוצט אויס דייע וינגע יארן מיט'ן לערנען משניות; דו ביסט א קינד פון צען יאר און דו לערנסט משניות אין דייע זייטיגע צייטן.

ווען מענטשן וואלטן ווען געוויסט דאס גרויסקייט פון לערנען משניות - וואלטן אלע געלערנט משניות; משניות האט א סגולה, עס ברענגט אריין אינעם מענטש א שטארקע רייך און א גליסט צו לערנען די גאנצע תורה, פלוזלונג וויל מען מאכן שיעורים אין גמרא, בריתות און תוספתות, הלכה ואגדה - און אזוי ווייטער די גאנצע תורה.

זיי ממשיך צו לערנען ווייטער, וועסטו זוכה זיין צו ווערן א גרויסער צדיק.

...

בעט דעם אייבערשטן דו זאלסט פארשטיין וואס דו לערנסט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן

לקבוד היילד החשוב ... נרו יאיר

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן

רבי'ן; דו ליינסט און דו לערנסט די בריוו פון עצתו אמונה. דו האסט ארויסגענומען חיזוק אז דער רבי אלס קינד האט געלערנט משניות און ער האט נישט פארשטאנען די משניות, האט ער געבעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער האט אים געהאלפן (שכחי הר"ן, סימן ח; קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי, ה'תשפ"א).

מאך נאך דעם רבי'ן; בעט דעם אייבערשטן ער זאל דיר העלפן דו זאלסט פארשטיין וואס דו לערנסט.
פון דיין ראש ישיבה.

...

אויסשווענקען דאס מויל יעדן אינדערפרי

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד החתן ... גרו יאיר

געב אכטונג אויף נקיות; מען מוז יעדן טאג אינדערפרי אויסשווענקען דאס מויל.

עס ווערט געברענגט אין הלכה (אורח חיים סימן ד, סעיף יז) מען זאל אויסשווענקען דאס מויל יעדן אינדערפרי - "מפני הרירים שבתוף הפה"; בפרט אז מען גייט מיט ברעיסעס"ם מוז מען האבן מיט זיך א בערשטל, יעדעס מאל מען עסט עפעס דארף מען אויספיצן די ציין, אז נישט איז מען עובר אויף דעם לאו פון (ויקרא יא, מג): "אל תשקצו את נפשתיכם"; אז מען רעדט מיט אנדערע און מען האט עסן ביי די ציינער איז דאס זייער שלעכט, עס פארעקלט.

מען ווערט נישט מער עובר השם אז מען איז נאכגעלאזט און מען ווערט נישט ווייניגער עובר השם אז מען גייט אנגעטון ריין און מען געבט אכטונג אויף זיך.

דו גייסט חתונה האבן, זאלסטו מער אכטונג געבן די מויל זאל זיין ריין און די קליידער זאלן זיין ריין.

איך זע איך דארף דאס אויף זאגן; אזעלכע פשוט'ע זאכן ווייסט מען אויף נישט.

...

דַּעַר יֵצֵר הָרַע ווִיל צַעֲבָרְעֵכֶן עֲנֻקְעַר שְׁלוֹם בַּיִת מִיט אַ פֿרוֹמֶע שְׁלִייעֶר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
מרת ... תחנ'.

אייער מאן ... גרו יאיר איז אן ערליכער איד, א טייערער אינגערמאן; זוכט
נישט אויף אים קיין שלעכטס. דער יצר הרע וויל איין זאך, ער וויל צעברעכן
ענקער שלום בית; יעצט קומט ער מיט א פרומע שלייער, איר זאלט טראכטן
שלעכטס אויף אים, אלעס אבי אפצוקילן די ליבשאפט צווישן אייך.

איך בעט אייך זייער, נעמט ארויס פון קאפ די אלע שלעכטע זאכן; איך בין
מעיד אויף אים אז ער איז ערליך און וואויל, איך האב אים געהאט אין ישיבה, ער
איז אלץ גענווען ערליך; זיין לעבן איז גיין און זויבער, ער פירט זיך מיט יראת
שמים.

איך האף צום אייבערשטן אז איר וועט ביישטיין די נסיון, איר וועט צוריק
אנהייבן לעבן מיט אהבה, אהנה, שלום ורעות; איר וועט אריינגעמען די שכינה
אין שטוב, דעם אייבערשטנס נאמען איז שלום (שבת י).

...

מִזְל טוֹב פֿאַר עֲנֻקְעַר בֶּן זָכָר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת בא, ה' שבט, שנת תשפ"א לפרט קטן
לכבוד משפחת ... שיחיו

מזל טוב פאר ענקער בן זכר! דער אייבערשטער זאל העלפן, אליעזר שלמה,
זה הקטן גדול יהי', ער זאל אריין ראטן אין די נאמען נאך וועם ער הייסט, ער זאל
אויסוואקסן א גרויסער צדיק.

איר דארפט דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די גרויסע חסדים וואס
ער טוט מיט אייך, וועט איר זען נאך גרויסע ניסים.

...

בערות השם תכבוד

עצתו אמונה

פלאר קינזלטי

טייערע קינדער, ווי אזוי מען פירט זיך אויף דא אויף די וועלט אזוי וועט זיין אויבן אין הימל מיט אונזער נשמה; דער וואס לערנט תורה יעדן טאג, ווען ער וועט נפטר ווערן, זיין נשמה וועט ארויפגיין אויבן אין הימל, וועט די נשמה גיין אין גן-עדן לערנען תורה, און דער וואס איז געגאנגען צום צדיק וועט אויך קענען גיין נאכן נפטר ווערן צום צדיק.

הערט א שיינע מעשה וואס מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט דערציילט פון א ברסלב'ער חסיד, רבי סענדרל פון טיראוויצע זכרונו לברכה. דער רבי סענדרל איז געווען אן עובד השם, א גרויסער ערליכער איד, סוף ימיו האט ער געוואוינט אין אומאן און זיין סדר היום איז געווען אז יעדן פארטאגס פלעגט ער גיין צום ציון פון הייליגן רבי'ן זיך מתבודד זיין און לערנען דארט זיינע שיעורים כסדרן.

אמאל האט פאסירט אז ווען מענטשן זענען געקומען פארטאגס צום ציון האט מען געזען א ווייסע געשטאלט שטיין אינדרויסן ביים ציון.

א ווייסע געשטאלט שטייט אינדרויסן ביים ציון

מען האט מורא געהאט, אלע האבן זיך געוואונדערט:
 'וואס איז דאס? אפֿשר אַ מלאַך? אפֿשר אַ טויטער
 מענטש?' קוקנדיג האבן זיי זיך געכאפט און געזאגט:
 "דאס איז רבי סענדרל פון טיראוויצע!" דער רבי
 סענדרל איז געווען באַדעקט פון קאפּ ביז פּיס מיט
 שניי, מען איז צוגעגאנגען צום אים און געפֿרעגט: "רבי
 סענדרל וואס טוט איר דא? עס איז קאלט און עס שנייט,
 איר ווערט דאך פֿארפֿוירן?" "האט ער געזאגט: "איך
 בין געקומען פֿארטאגס צום ציון און געזען אז דער ציון

איז פארשפארט, האב איך געטראכט 'איך גיי נישט אַוועק פון רבינ'ס ציון; אזוי ווי ווען איך וועל אַוועק גיין פון דער וועלט, איך וועל אַרויפקומען אויבן אין הימל, איך וועל בעטן איך וויל גיין צום הייליגן רבינ'ס היכל אין גן עדן, וויל איך נישט מען זאל מיר אַוועקשטופן מיט תירוצים: 'עס רעגנט, עס שנייט, עס איז ווייט, עס איז קאלט' און דאס גלייכן, איך וועל זאגן פאר די מלאכים אז ווען איך האב געלעבט האב איך נישט געקוקט אויף תירוצים, איך בין יעדן טאג געווען ביים הייליגן רבינ'ס ציון, וויל איך יעצט אויף גיין צום הייליגן רבינ'ן און קיין תירוצים - וועט מען מיר מוזן לאזן גיין צום רבינ'ן."

עצתו אמונה פאר קינדער

בס"ד

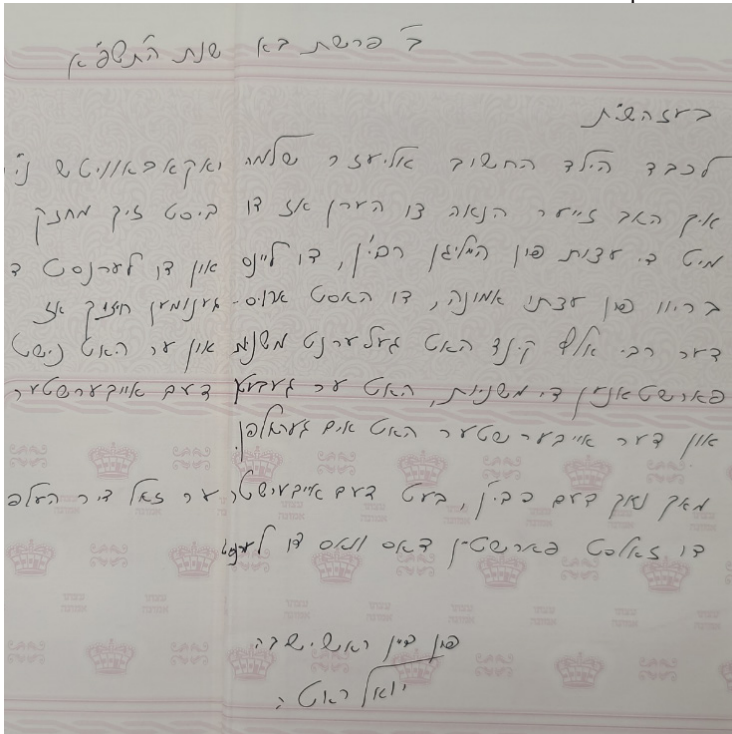
חשוב'ע קינדער שיחיו!

די ערשטע גורל איז ברוך ה' פארגעקומען אין תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב אין קרית ברסלב ליבערטי, אין דער גליקליכער געווינער איז געווען הילד החשוב כמר אליעזר שלמה יאקאבאוויטש נרו יאיר וואס לערנט אין תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג, אין כתה ג' ביי הר"ר ישראל יעקב ווייס שליט"א.

די פאלגנדע מעסידזש האט דער געוואונער אריינגעשיקט:

"איך האב זיך ארויסגעלערנט פון עצתו אמונה פאר קינדער אז דער הייליגער רבי האט זייער שטארק געוואלט ווערן א צדיק, ער האט געלערנט די הייליגע משניות. אין אנהייב האט ער נישט געקענט פארשטיין האט ער זייער שטארק געבעטן דעם אייבערשטן ביז ער האט פארשטאנען די הייליגע משניות"

און ער האט אויסגעקליבן די צווייטע פרייז, עצתו אמונה אריינגעשריבן די נאמען דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א און דער ראש ישיבה שליט"א האט אים אריינגעשריבן:

אין די זעלבע צייט ווילן מיר זיך באדאנקען פאר אלע חשוב'ע קינדער פון וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנטריאל, אנטווערפן און ארץ ישראל וואס האבן איבערגעלאזט הערליכע שיינע און באלערנדע מעסידזשעס וואס מיר וועלן די וואך דרוקן א חלק פון זיי.

נעמט אין אכט, די גורל קומט טאקע פאר איינמאל א חודש, אבער פאר יעדע מעסידזש וואס מען שיקט אריין גייט מען נאכאמאל אריין אינעם גורל, דאס הייסט, אויב מען שיקט אריין יעדע וואך וואס מען האט ארויסגענומען פונעם קונטרס גייט מען אריין פיר מאל אינעם גורל.

מיר וועלן נאכאמאל איבערגיין די דעטאלן פונעם גורל:

יעדעס קינד וואס וועט אריינשיקן סיי וואס פאר א נקודה וואס ער האט ארויסגענומען פון די וועכנטליכע קונטרס "עצתו אמונה-איש אמונות" און "עצתו אמונה פאר קינדער" וועט אריינגיין אין א גורל אויף א שיינע מתנה.

דאס קען זיין א מעשה וואס מען האט אויפגעכאפט, א ווארט פון חיזוק אויף א שוועריקייט וואס מען גייט דורך, א מידה וואס מען האט זיך געלערנט, סתם א זאך וואס מען האט אויפגעכאפט, אדער סיי וועלכע אנדערע זאך וואס מען האט געליינט אינעם קונטרס.

די גורל וועט ווערן ארויסגעצויגן איינמאל א חודש און דער געווינער וועט קענען אויסוועלן איינע פון די פאלגנדע זאכן:

עצתו אמונה פאר קינדער

- עצתו אמונה אויף פאסט פריי פון אפצאל פאר זעקס חדשים
- איינע פון די חלקים עצתו אמונה אריינגעשריבן די נאמען דורכ'ן
ראש ישיבה שליט"א

- ווערן דערמאנט ביים ציון פון מוהרא"ש זצ"ל אין יבנאל
אזוי אויך וועט ווערן אויסגעקליבן יעדע וואך עטליכע שיינע מעסידזשעס
וואס די קינדער האבן אריינגעשיקט און וועט ווערן געדרוקט אינעם
וועכנטליכן קונטרס בעז"ה.

מעסידזשעס קען מען דערווייל איבערלאזן אויפ'ן טעלעפאן נומער
718-387-2691 ביי אפציע 6, די קינדער וואס לערנען אין די היכל הקודש
ברסלב תלמוד תורה קענען דאס איבערגעבן פאר זייער מלמד שליט"א, אדער
קען מען דאס שיקן אויף פאסט צום אדרעס:

Keren Hadfusa of Breslev 27 Skillman Street Brooklyn NY
11205

אזוי אויך קען דאס ווערן געשיקט דורך די עלטערן צום אימעיל אדרעס:
info@kerenhadfusa.org

מיר האפן מיט'ן אייבערשטנ'ס הילף צוצולייגן נאך טעלעפאן און פעקס
נומערן פון פארשידענע לענדער וואו מ'וועט קענען איבערלאזן מעסידזשעס.
ווען מען לאזט אריין די מעסידזש דארף מען צוערשט זאגן דעם נאמען, די
יארגאנג און די שטאט וואו מ'וואוינט, און אויב מ'לערנט אין תלמוד תורה
היכל הקודש ברסלב זאל מען צולייגן דעם מלמד'ס נאמען, אזוי אויך ווען
מ'שיקט דאס אריין בכתב.

שיקט אריין וואס איר האט ארויסגענומען פון עצתו אמונה און זייט א
גליקליכער געוואונער !

א חלק פון די הערליכע מעסידזשעס וואס די חשוב'ע קינדער האבן אריינגעשיקט:

“איך האב זיך ארויסגעלערנט פון עצתו אמונה, איינס, מ'זאל נאר רעדן צום אייבערשטן, וואס מ'וויל זאל מען נאר בעטן פונעם אייבערשטן, אזוי ווי מ'זעט פון די מעשה פון די מויער און די מעשה פון די תהלים, נאך א זאך האב איך זיך געלערנט, אז אפילו מ'באקומט נישט עפעס גלייך זאל מען בעטן נאכאמאל און נאכאמאל, אזוי ווי מ'זעט אז דער רבי האט געבעטן און געבעטן ער זאל פארשטיין וואס ער לערנט ביז ער האט פארשטאנען, און אזוי אויך זעט מען דאס ביי די מעשה מיט די תהלים, אז ער האט געבעטן און געבעטן ביז זיין חבר איז געווארן אויסגעהיילט”

אלי לאנדא, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, וויליאמסבורג, כ"ה ט' - ה'ר"ר יחזקאל סאמעט שליט"א

“איך האב זיך ארויסגעלערנט פון עצתו אמונה אז מען זאל אריינכאפן וואס מער תהלים”

אשר אנשיל אפעלדארפער, תלמוד תורה היכל הקודש ברסלב, קרית יואל

“איך האב זיך ארויסגעלערנט פון עצתו אמונה אז איך זאל אויך וועלן אויסוואקסן א גרויסע צדיק אזוי ווי דער הייליגער רבי; איך לערן שוין משניות, אפילו איך פארשטיי נישט בעט איך דעם אייבערשטן איך זאל יא פארשטיין”.

אליעזר שלמה'לע בלום, כ"ה ב', בית שמש

“איך האב זיך געלערנט פון עצתו אמונה אז מען קען לערנען אפילו אן פארשטיין, אויך האב איך זיך געלערנט צו טון די סגולה וואס קאסט נישט קיין געלט, דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן; די סגולה מאכט מיך זייער פרייליך”.

אברמי ראזענפעלד, בית שמש

נייעס פון "קול ברסלב"

212-444-9191

845-351-0910

מאנטאג ווארא – מאנטאג בא תשפ"א

טעגליכע קורצע
עצות און חיזוק,
ווי אויך
אנצוקומען שנעל
צו די נייסטע
שיעורים

שיעורים און
דרשות פון דער
ראש ישיבה
שליט"א

שיעורים פון
מוהרא"ש זי"ע

אנדערע שיעורים

היכל נגינה

שיעורים בסדרן
מיט צו זאגן

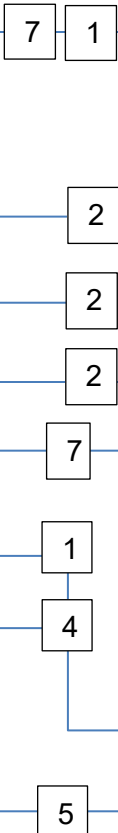
פאמיליע ווינקל

8

צו מנדב זיין פאר
די האטליין און ישיבה,
פאר אנווייזונגען און
אינפארמאציע, זיך צו
פארבינדן מיט די
מערכת און פאר די
לייוו הוקאפ

אפדעיטס און
נייעס

0

70 - שיעור פון מאנטאג וארא: א פרייליכן שובב"ם
71 - שיעור פון דינסטאג וארא: אן ענטפער פון הימל
72 - שיעור פון מיטוואך וארא: פארשטיין א צווייטן
73 - שיעור פון דאנערשטאג וארא נאכמיטאג: וואס קענסטו העלפן?
74 - דרשה ביי סעודת מלוה מלכה מוצאי שבת וארא (קרית ברסלב):
שלעכטע מחשבות

1

71 - א פרישע חינוך שיעור פון זונטאג בא

3

פרישע שמועסן אין מלמדים שטיבל

1

15 - שיעור פאר אינגעלייט ליל שישי פרשת וארא: שבת
קודש פאררעכט אלעס

6

שיינע שמועסן ביים סוף פון פסחים דף נא [בענין אחדות], נב [חיזוק פאר מלמדים], נג [חיזוק פאר מלמדים]
און נז [בענין שלום בית]

פרישע מעשיות פון תפלה פון אינגעלייט, בחורים און קינדער

פרישע פערזענליכע מעשיות און חיזוק אויף הפצה

90 - א שמועס מיט א אינגערמאן פון בני ברק וואס איז געזעצן אין תפיסה פאר'ן זיך נישט וועלן
שטעלן צום מיליטער, וואס ער האט געטון אין תפיסה און ווי אזוי ער איז ארויס פון תפיסה
91 - אן אינטערוויו מיט ר' הערשי שניטצלער, איבער א מעשה פון אם ירצה ה'
92 - אן אינטערוויו מיט ר' יחיאל הורוויץ, אן עצה בדוק ומנוסה אויפצוהערן רייכערן

אינעם קומענדיגן עמוד האבן מיר געברענגט שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א פון די
פאראגאנגענע יארן אויף די פרשת השבוע און אלגעמיינע דרשות.

שיעורים און דרשות פון דער ראש ישיבה שליט"א פון די פארגאנגענע יארן

-דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 1 פאר טעגליכע דרשות-

- 2, 21: ב' בא תשע"ו - אלקאהאל
- 2, 22: ג' בא תשע"ו - דביקות
- 2, 23: ד' בא תשע"ו - די ווערים וועלן פוצן
- 2, 24: א' בשלח תשע"ו - זיך היטן פון ליצנות און שלעכטע חברים
- 2, 25: ב' בשלח תשע"ו - שידוכים
- 2, 26: ג' בשלח תשע"ו - לערנען תורה
- 2, 27: ד' בשלח תשע"ו - פאלג דעם צדיק וועסטו מצליח זיין
- 2, 28: ה' בשלח תשע"ו - שבת און כבוד אב ואם

- 3, 54: ב' בא תשע"ז - יא טון אדער נישט טון
- 3, 55: ג' בא תשע"ז - משניות איז נישט פאר דיר
- 3, 56: ד' בא תשע"ז - ציל אין לעבן
- 3, 57: ה' בא תשע"ז - א פלעשל ברוינפן
- 3, 58: ג' בשלח תשע"ז - פרשת המן
- 3, 59: ד' בשלח תשע"ז - קיינמאל נישט פארפאלן

- 4, 54: ב' בא תשע"ח - גייסטישע פראבלעמען
- 4, 55: ג' בא תשע"ח - אמונה טיילענאל
- 4, 56: ד' בא תשע"ח - א פשוטער איד
- 4, 57: ה' בא תשע"ח - אז מ'קען גיין גראד
- 4, 58: א' בשלח תשע"ח - קיינמאל נישט ווערן צעפאלן
- 4, 59: ב' בשלח תשע"ח - מ'דארף רעדן צו קינדער
- 4, 60: ג' בשלח תשע"ח - שמעי ענדצווייג ע"ה

5, 61: ג' בא תשע"ט - שטערן זעערס
5, 62: ד' בא תשע"ט - דרך ארץ אין שול
5, 63: ה' בא תשע"ט - מחי' זיין טאטע מאמע
5, 64: ב' בשלח תשע"ט - פלשתים
5, 65: ג' בשלח תשע"ט - בארד און פאות
5, 66: ד' בשלח תשע"ט - האב נישט מורא

6, 67: ג' בא תש"פ - א געשמאק אין לעבן
6, 68: ד' בא תש"פ - סיום הש"ס הבחור בערל שניטצלער
6, 69: ה' בא תש"פ - רזא דשבת
6, 70: ב' בשלח תש"פ - איך קען נישט פאלן
6, 71: ג' בשלח תש"פ - לאז מ'ך אפ
6, 72: ד' בשלח תש"פ - ווען יענער מאכט נערוועז
6, 73: ה' בשלח תש"פ - לכבוד שבת קודש

שיעורים פאר אינגעלייט:

~דרוקט 1 פאר אידיש, 2 פאר שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דערנאך 2 פאר וועכנטליכע דרשות~
2, 10: ב' בא תשע"ז - טאטע מאמע שווער און שוויגער

3, 14: ב' בא תשע"ח - חכמת החיים
3, 15: ב' בשלח תשע"ח - ליצנות

4, 13: ה' בא תשע"ט - א געשמאקע שבת טיש
4, 14: ה' בשלח תשע"ט - די כח פון ליצנות

5, 15: ה' בא תש"פ - אפרעדן אדער אויסרעדן
5, 16: ה' בשלח תש"פ - אויפ'ן טאטנ'ס אקסל